EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 5.5.2021
COM(2021) 223 final

2021/0114 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o zahraničních subvencích narušujících vnitřní trh

{SEC(2021) 182 final} - {SWD(2021) 99 final} - {SWD(2021) 100 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Důvody a cíle návrhu

Evropská unie (EU) je úzce propojená s globální ekonomikou. Objemem obchodu se zbožím a službami v hodnotě 5 984 miliard EUR v roce 2019[1] představuje 16,4 % celkového světového obchodu. Obchod tak tvoří téměř 35 % hrubého domácího produktu (HDP) EU, přičemž 35 milionů pracovních míst v EU je závislých na vývozu. Tok produktů, služeb a kapitálu do a z EU přispívá k jejímu růstu tím, že zvyšuje její konkurenceschopnost, vytváří pracovní místa, stimuluje inovace a otevírá nové trhy[2].

V roce 2017 byla EU-28 cílem třetiny světových investic a sídlem přibližně 100 000 společností vlastněných zahraničními subjekty[3]. Přímé zahraniční investice (PZI) jsou vítaným zdrojem zaměstnanosti (16 milionů pracovních míst[4]), růstu a konkurenceschopnosti.

Silný, otevřený a konkurenceschopný jednotný trh umožňuje evropským i zahraničním společnostem soutěžit na základě jejich kvalit, pokud jsou zajištěny rovné podmínky na vnitřním trhu. Proto Komise dne 10. března 2020 představila novou průmyslovou strategii pro Evropu[5], která vytyčila jasnou cestu, po níž by mohl průmysl EU na základě hospodářské soutěže, otevřenosti trhů, špičkového výzkumu a technologií a silného jednotného trhu jít v čele zelené a digitální transformace. Utvářením systému globální ekonomické správy, rozvíjením vzájemně výhodných bilaterálních vztahů a současně ochranou svého vnitřního trhu před nekorektními a nekalými praktikami prosazuje EU model otevřené strategické autonomie[6]. Sdělení o přezkumu obchodní politiky přijaté dne 18. února 2021 vytyčilo směr otevřené, udržitelné a sebevědomé obchodní politiky, založené na otevřenosti jako strategické volbě a současně vybavené nástroji pro boj proti nekalým obchodním praktikám[7].

Zdá se, že v posledních letech měly na vnitřní trh EU v některých případech rušivý vliv zahraniční subvence, které vytvářejí nerovné podmínky hospodářské soutěže. Přestože je stále

---

1 *Statistická příručka* GŘ pro obchod, srpen 2020, kromě obchodu uvnitř EU; https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2013/may/tradoc_151348.pdf.

2 *Zpráva Komise o provádění strategie v oblasti obchodní politiky – Obchod pro všechny: uskutečňování progresivní obchodní politiky k využití potenciálu globalizace* (COM(2017) 491 final).

3 Eurostat, Statistika o zahraničních afilacích, Zahraniční kontrola podniků podle ekonomické činnosti a výběr kontrolujících zemí (od roku 2008) [fats_g1a_08]. Údaj 100 000 zahrnuje Spojené království jako součást EU-28. Podle předběžných údajů se zdá, že v případě EU-27 se toto číslo pravděpodobně výrazně nezmění. V roce 2018 vlastnily odhadem 84 000 podniků v EU-27 zahraniční subjekty (s výjimkou Spojeného království), přičemž v letech 2015–2017 vlastnilo Spojené království v jiných zemích EU-27 přibližně 18 000 podniků.

4 Pracovní dokument útvarů Komise *o přímých zahraničních investicích v EU* (SWD(2019) 108 final), který navazuje na sdělení Komise *Vstřícnost vůči přímým zahraničním investicím a současná ochrana základních zájmů* (13. září 2017).

5 Sdělení Komise *Nová průmyslová strategie pro Evropu* (COM(2020) 102 final) v aktualizovaném znění z roku 2021. Viz také sdělení Komise *Evropský hospodářský a finanční systém: podpora otevřenosti, síly a odolnosti* (COM(2021) 32).

6 Sdělení Komise *Chvíle pro Evropu: náprava škod a příprava na příští generaci* (COM(2020) 456 final). Viz také sdělení Komise *Evropský hospodářský a finanční systém: podpora otevřenosti, síly a odolnosti* (COM(2021) 32).

7 Sdělení Komise *Přezkum obchodní politiky – Otevřená, udržitelná a sebevědomá obchodní politika* (COM(2021) 66 final).

celkový nedostatek spolehlivých údajů o subvencích poskytovaných třetími zeměmi, narůstá počet případů, kdy se zdá, že zahraniční subvence usnadnily získání podniků v EU, ovlivnily investiční rozhodnutí, narušily obchod se službami nebo jinak ovlivnily chování jejich příjemců na trhu EU, což poškozuje spravedlivou hospodářskou soutěž[8].

V této souvislosti mohou mít zahraniční subvence různou podobu, např. bezúročných půjček, neomezených státních záruk, osvobození od daně nebo jejího snížení v souvislosti se zahraničními investicemi nebo obchodem nebo zvláštního státního financování. Pokud by tyto subvence byly poskytnuty členskými státy EU a posuzovány podle pravidel EU pro státní podporu, byly by v řadě případů problematické.

EU se od roku 2017 aktivně účastní třístranných rozhovorů se Spojenými státy a Japonskem zaměřených na zlepšení mnohostranné spolupráce v řadě klíčových oblastí. V červnu 2018 Evropská rada zmocnila Komisi, aby „pokračovala v úsilí o modernizaci WTO v souladu s cíli dosažení toho, aby WTO více odpovídala měnícímu se světu a dokázala se mu lépe přizpůsobit, a posílení účinnosti WTO“[9]. V lednu 2020[10] se vysoce postavení zástupci obchodu z EU, USA a Japonska dohodli na nutnosti zpřísnění pravidel Světové obchodní organizace (WTO) týkajících se průmyslových subvencí. V této souvislosti má EU v úmyslu zahájit činnost na tvorbě pravidel WTO, která by upravovala řadu narušení hospodářské soutěže způsobených státními zásahy do hospodářství, včetně průmyslových subvencí, jak je uvedeno v příloze sdělení o přezkumu obchodní politiky[11].

Vzhledem k potřebě nalézt mnohostranné řešení subvencí v přiměřeném časovém horizontu se Komise zavázala (v rámci nové průmyslové strategie pro Evropu) prozkoumat, jak antisubvenční mechanismy a nástroje EU co nejlépe posílit[12]. Dne 17. června 2020 Komise přijala bílou knihu o zahraničních subvencích[13] s cílem tuto otázku prozkoumat, zahájit veřejnou diskusi a navrhnout možná řešení. Bílá kniha a podrobněji oddíl 2 zprávy o posouzení dopadů připojené k tomuto návrhu popisují legislativní mezeru v pravidlech EU v oblasti hospodářské soutěže, obchodu a zadávání veřejných zakázek, která Evropské unii fakticky brání v tom, aby mohla zasáhnout, když zahraniční subvence způsobují narušení vnitřního trhu, mimo jiné financováním spojování podniků nebo zadávání veřejných zakázek.

V bílé knize je uvedeno, že ačkoli poskytování podpory ze strany orgánů členských států podléhá kontrole státní podpory ze strany EU, u podpory poskytované zeměmi mimo EU žádný srovnatelný režim neexistuje. Tím jsou znevýhodněny podniky, které vykonávají hospodářskou činnost v EU bez subvencí, oproti příjemcům zahraničních subvencí.

Bílá kniha dále zjistila problémy související s přístupem příjemců zahraničních subvencí k financování z EU, což by mohlo narušit hospodářskou soutěž, pokud jde o fondy EU. V

---

[8] Z nedávné zprávy Evropského účetního dvora vyplývá, že pokud by byly určité subvence poskytnuté čínským státem poskytnuty některým členským státem EU, představovaly by státní podporu, a konstatuje se v ní, že toto „rozdílné zacházení může narušit hospodářskou soutěž na vnitřním trhu EU“; Evropský účetní dvůr, „Reakce EU na čínskou státem řízenou investiční strategii“, *Přezkum 03* (2020); https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/RW20_03/RW_EU_response_to_China_EN.pdf.

[9] Evropská komise, *Koncepční dokument: modernizace WTO* (září 2018).

[10] Společné prohlášení z třístranného zasedání ministrů obchodu Japonska, Spojených států a Evropské unie (Washington, D.C., 14. ledna 2020).

[11] Příloha sdělení Komise *Přezkum obchodní politiky – Otevřená, udržitelná a sebevědomá obchodní politika* (COM(2021) 66 final).

[12] *Nová průmyslová strategie pro Evropu* (COM(2020) 102 final) v aktualizovaném znění z roku 2021.

[13] *Bílá kniha o vytvoření rovných podmínek v souvislosti se zahraničními subvencemi* (COM(2020) 253 final).

posouzení dopadů, které je připojeno k tomuto návrhu, se uvádí, že veškerá opatření Unie zaměřená na rušivé účinky zahraničních subvencí při zadávání veřejných zakázek se budou vztahovat na výdaje z rozpočtu EU v rámci sdíleného řízení rozdělené prostřednictvím zadávání veřejných zakázek. Přímé řízení finančních prostředků EU podléhá finančnímu nařízení EU. Komise prozkoumá možnost navrhnout spolunormotvůrcům provedení změn finančního nařízení v rámci další revize tak, aby byl zohledněn dopad zahraničních subvencí. V rozsahu, v jakém je financování z EU rozdělováno prostřednictvím zadávání veřejných zakázek v rámci sdíleného řízení, by možná narušení trhu řešila ustanovení o zadávání veřejných zakázek, která jsou součástí tohoto návrhu.

V poslední době navrhlo několik členských států opatření zaměřená na řešení možných narušení způsobených zahraničními subvencemi[14]. Německá antimonopolní komise navíc navrhla nástroj pro zahraniční státní podporu, který by řešil negativní dopady zahraničních subvencí na vnitřní trh[15].

Na problém zahraničních subvencí poukázali při několika příležitostech rovněž spolunormotvůrci. Rada ve svých závěrech ze dne 11. září 2020[16] odkazovala na bílou knihu Komise a Evropská rada ve svých závěrech z 1.–2. října 2020[17] požadovala vytvoření dalších nástrojů „pro řešení deformačních účinků zahraničních subvencí na jednotný trh“. Evropský parlament vyzval ve zprávě z února 2020 o politice v oblasti hospodářské soutěže[18] Komisi, aby „prozkoumala možnost přidat do unijního práva v oblasti hospodářské soutěže pilíř, který by Komisi poskytl příslušné vyšetřovací nástroje pro případ, že je určitá společnost podezřelá z chování, kterým narušuje hospodářskou soutěž díky státním subvencím nebo v důsledku toho, že má nadměrné zisky plynoucí z dominantního postavení na trhu ve své domovské zemi“. Skupina 41 poslanců Evropského parlamentu vyjádřila ve společném dopise výkonné místopředsedkyni Komise Vestagerové, výkonnému místopředsedovi Komise Dombrovskisovi a komisaři Bretonovi[19] silnou podporu nástroji pro řešení problematiky „společností ze třetích zemí, které získaly významnou státní podporu“.

---

[14] Nizozemsko navrhlo zaměřit se na podniky, které dostávají zahraniční subvence nebo mají neregulované dominantní postavení na trhu mimo EU, aby se zabránilo potenciálně rušivému chování; https://www.permanentrepresentations.nl/documents/publications/2019/12/09/non-paper-on-level-playing-field.
Francie, Německo, Itálie a Polsko vyzývaly k úpravě pravidel Unie v oblasti hospodářské soutěže, zejména s ohledem na možná narušení způsobená zahraniční státní podporou a chráněnými trhy; https://g8fip1kplyr33r3krz5b97d1-wpengine.netdna-ssl.com/wp-content/uploads/2020/02/Letter-to-Vestager.pdf.

[15] *Dvouletá zpráva XXIII antimonopolní komise („Hospodářská soutěž 2020“);* https://www.monopolkommission.de/images/HG23/Main_Report_XXIII_Chinese_state_capitalism.pdf.

[16] Rada Evropské unie, *Závěry týkající se prohloubeného jednotného trhu v zájmu silného hospodářského oživení a konkurenceschopné a udržitelné Evropy* (11. září 2020); https://www.consilium.europa.eu/media/45641/council-conclusions-on-a-deepened-single-market-for-a-strong-recovery-and-a-competitive-sustainable-europa.pdf.

[17] *Mimořádné zasedání Evropské rady (1. a 2. října 2020) – Závěry* (2. října 2020); https://www.consilium.europa.eu/media/45910/021020-euco-final-conclusions.pdf.

[18] Evropský parlament, *Zpráva o politice v oblasti hospodářské soutěže — výroční zpráva za rok 2019* (A9-0022/2020; 25.2.2020); https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/A-9-2020-0022_CS.pdf

[19] Dopis ministrům telekomunikací a obchodu EU, komisařce Vestagerové a komisařům Bretonovi a Dombrovskisovi (14. 10. 2020); https://reinhardbuetikofer.eu/2020/10/14/letter-to-eu-telecom-and-trade-ministers-and-to-european-commissioners-thierry-breton-margrethe-vestager-and-valdis-dombrovskis/.

Tento návrh nařízení proto stanoví prvky nového nástroje pro řešení mezery v právních předpisech a k zajištění rovných podmínek na vnitřním trhu, jak bylo ohlášeno v pracovním programu Komise na roky 2020–2021. Také bod 3.2.6 sdělení o přezkumu obchodní politiky je zaměřen na to, aby se posílilo zaměření EU na provádění a prosazování a na zajištění rovných podmínek.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

V současné době neexistují žádná zvláštní pravidla EU zaměřená na rušivé účinky, které mohou mít zahraniční subvence na vnitřním trhu. Přestože má EU systém kontroly státní podpory zakotvený v článcích 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“), vztahuje se pouze na případy, kdy některý členský stát EU poskytne finanční podporu podniku nebo skupině podniků, a vytváří tak výhodu, která narušuje hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi členskými státy. Antimonopolní pravidla EU[20] zakazují dohody nebo jednání ve vzájemné shodě podniků, jejichž účelem nebo důsledkem je narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu, a zneužívání dominantního postavení podniky bez ohledu na jejich formu nebo způsob financování. Pravidla EU týkající se spojování podniků[21] stanoví systém předběžného oznamování a schvalování před provedením spojení vedoucích k trvalým změnám kontroly nad podniky přesahujícími určité prahové hodnoty obratu v EU bez ohledu na to, zda mohou být tato spojení financována prostřednictvím poskytnutých zahraničních subvencí, nebo ne.

Tento návrh se zabývá narušeními vnitřního trhu způsobenými zahraničními subvencemi, která nespadají do oblasti působnosti pravidel EU pro státní podporu a kontrolu spojování podniků a antimonopolních pravidel EU. Doplňuje stávající pravidla v oblasti hospodářské soutěže a je s nimi plně v souladu. Zaměřuje se na škodlivé účinky narušujících zahraničních subvencí v případech spojování podniků a zadávání veřejných zakázek *ex ante*, aniž by byla omezena schopnost EU zasáhnout *ex post* v jiných situacích na trhu, včetně případů menších spojování podniků a zadávacích řízení.

Návrh je plně v souladu s pravidly EU pro zadávání veřejných zakázek. Směrnice EU o zadávání veřejných zakázek[22] se týkají nabídek, jejichž očekávaná hodnota je vyšší než daná částka. Mají zajišťovat konkurenční, otevřený a dobře regulovaný trh s veřejnými zakázkami. Rovněž zajišťují, aby společnosti v EU měly přístup k rychlému a účinnému přezkumu. Tento návrh se zabývá především narušeními, která mohou zahraniční subvence způsobit v zadávacích řízeních v rámci EU. Doplňuje tedy stávající pravidla.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Návrh je v souladu s novou průmyslovou strategií a přezkumem obchodní politiky tím, že přispívá k zajištění konkurenceschopnosti a otevřené strategické autonomie EU prostřednictvím posilování jejích antisubvenčních mechanismů a nástrojů. Návrh také

[20] Články 101 a 102 SFEU.

[21] Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1).

[22] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 1).

zohledňuje cíle Zelené dohody pro Evropu. Bude představovat jednotný, účinný a přiměřený rámec pro řešení narušení vnitřního trhu, která v současné době řešit nelze.

Tento návrh doplňuje pozměněný návrh nástroje pro mezinárodní zadávání veřejných zakázek[23], jehož cílem je pobídnout obchodní partnery k jednání s EU o zpřístupnění jejich trhů s veřejnými zakázkami podnikům z EU. Cílem návrhu nástroje pro mezinárodní zadávání veřejných zakázek předloženého Komisí je zlepšit přístup na trhy s veřejnými zakázkami mimo EU. Nebude se však zabývat narušeními postupů při zadávání veřejných zakázek na vnitřním trhu v důsledku zahraničních subvencí poskytovaných podnikům, které působí na trzích s veřejnými zakázkami EU[24].

Návrh je v souladu s obchodní politikou EU a doplňuje stávající obchodní nástroje. Dohoda WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních (na mnohostranné úrovni), dvoustranné dohody o volném obchodu a antisubvenční nařízení EU[25] omezují oblast používání subvencí a usměrňují činnosti, které lze přijmout v reakci na vliv těchto subvencí. Opatření na obranu proti nekalým praktikám mají obvykle podobu dodatečných dovozních cel k odstranění újmy způsobené subvencemi, které poskytly jiné země WTO. Antisubvenční pravidla EU se však týkají pouze újmy způsobené dovozem zboží, u kterého byly využity zahraniční subvence, do EU. Na mezinárodní úrovni může EU žalovat člena WTO za porušení Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, avšak oblast působnosti této dohody je také omezena jen na obchod se zbožím. Všeobecná dohoda WTO o obchodu službami (GATS) obsahuje oprávnění vytvořit pravidla pro subvence v oblasti obchodu službami, avšak taková pravidla dosud vytvořena nebyla.

Tento návrh doplňuje nařízení o prověřování PZI[26], jehož účelem je určit pravděpodobný dopad PZI na oblast bezpečnosti a ochrany veřejného pořádku posouzením jejich účinků například na kritickou infrastrukturu, technologie a vstupy. Naproti tomu se tento návrh zabývá konkrétně otázkou narušení rovných podmínek způsobených zahraničními subvencovanými investicemi na vnitřním trhu, včetně strategických odvětví, kritických aktiv a technologií.

Návrh je v souladu s dalšími nástroji EU, včetně Listiny základních práv Evropské unie.

Návrh je rovněž v souladu s cílenou a individuálně přizpůsobenou regulací konkrétních odvětví, mimo jiné odvětví námořních technologií a letectví[27].

---

[23] Pozměněný návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o přístupu zboží a služeb třetích zemí na vnitřní trh Unie s veřejnými zakázkami a o postupech na podporu jednání o přístupu zboží a služeb Unie na trhy třetích zemí s veřejnými zakázkami (COM(2016) 34 final, 29. ledna 2016). Návrh je projednáván v Radě.

[24] Po výzvě Komise a Evropské rady k obnovení diskuse v březnu 2019 v současné době probíhá konstruktivní debata spolunormotvůrců o nástroji pro mezinárodní zadávání veřejných zakázek na základě pozměněného legislativního návrhu Komise z roku 2016.

[25] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 55).

[26] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/452 ze dne 19. března 2019, kterým se stanoví rámec pro prověřování přímých zahraničních investic směřujících do Unie (Úř. věst. L 79I, 21.3.2019, s. 1).

[27] Na něž se vztahují nařízení (EU) 2016/1035 (které se však neuplatňuje, protože nejsou splněny podmínky článku 18), nařízení (ES) č. 1008/2008 a nařízení (EU) 2019/712.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Navrhované nařízení ukládá pravidla týkající se zahraničních subvencí, které narušují vnitřní trh, včetně situací, kdy má subvencovaný investor v plánu získat cílový podnik v EU nebo se účastnit zadávacího řízení v EU. Ustanovení čl. 207 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) vymezuje oblast působnosti společné obchodní politiky Unie tak, že zahrnuje mimo jiné opatření, která mají být přijata „v případě subvencí“, „přímých zahraničních investic“ a obchodu zbožím a službami. Navrhované nařízení tedy spadá převážně do oblasti působnosti čl. 207 odst. 2 SFEU, který upravuje přijetí opatření vymezujících rámec pro provádění společné obchodní politiky.

Navrhované nařízení se může současně vztahovat i na určité činnosti prováděné subjektem, který je již usazen v jednom členském státě, v jiném členském státě, jako jsou nabytí jiného subjektu v jiném členském státě nebo účast ve veřejném nabídkovém řízení v jiném členském státě. V tomto ohledu může mít navrhované nařízení vliv na právo usazování a volný pohyb zboží a služeb v rámci Unie. Vzhledem k tomu by měl návrh vycházet i z článku 114 SFEU, který upravuje přijímání opatření ke sbližování opatření členských států, jejichž cílem je vytvoření nebo fungování vnitřního trhu. Přestože dosud neexistují žádná vnitrostátní pravidla týkající se zahraničních subvencí, několik členských států[28] dalo najevo, že považují za nutné řešit narušení způsobená zahraničními subvencemi. Nelze vyloučit, že při neexistenci opatření EU by se alespoň některé členské státy mohly rozhodnout pro přijetí vnitrostátních právních předpisů. V důsledku toho, a aby se zabránilo zbytečným překážkám, které by mohly vyplývat z rozdílnosti vnitrostátních právních předpisů, by měla Komise navrhnout právní předpisy o narušujících zahraničních subvencích platné pro celou EU.

Proto se navrhuje, aby návrh vycházel z článků 207 a 114 SFEU.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Obchodní politika spadá do výlučné pravomoci EU. Pokud by tedy návrh vycházel výhradně z článku 207 SFEU, mohly by nové právní předpisy týkající se narušujících zahraničních subvencí zavést namísto vlád členských států orgány EU.

Na druhou stranu vnitřní trh je oblastí se sdílenou pravomocí. V případě návrhu vycházejícího z článku 114 SFEU by proto mohly právně závazné akty vytvářet a přijímat také členské státy, pokud by nebylo možné cílů návrhu lépe dosáhnout na úrovni EU. Do tohoto okamžiku žádný členský stát nepřijal vnitrostátní právní předpis upravující možné rušivé účinky zahraničních subvencí. Místo toho vyzvalo několik členských států k předložení návrhu právních předpisů v této oblasti Komisi[29].

Cílů tohoto návrhu nemohou členské státy dosáhnout samy. Zahraniční subvence způsobují narušení vnitřního trhu, mimo jiné v kontextu nabytí cílových podniků z EU a veřejných zakázek. Tato situace je srovnatelná se státní podporou poskytovanou členskými státy EU, která ze své podstaty ovlivňuje více než jeden členský stát. Podobně mohou mít narušení způsobená zahraničními subvencemi unijní rozměr a postihovat několik členských států.

[28] Mimo jiné Nizozemsko, Francie, Německo, Polsko a Itálie.
[29] Viz například výše uvedené příspěvky Nizozemska, Francie, Německa, Polska a Itálie.

Řešení narušujících zahraničních subvencí na úrovni EU umožňuje potenciálním příjemcům zahraničních subvencí znát předem pravidla, která Komise použije k posouzení existence zahraničních subvencí a možných narušení, jež mohou způsobit. Tím je zaručena předvídatelnost a lepší právní jistota systému ve všech členských státech.

- **Proporcionalita**

Cílem návrhu je chránit rovné podmínky na vnitřním trhu, aby nebyly narušovány zahraničními subvencemi. Zaměřuje se tedy na dvě oblasti: na identifikaci narušujících zahraničních subvencí a na nápravu narušení, která způsobují.

V případě spojování podniků a zadávání veřejných zakázek návrh obsahuje systém oznámení největších a potenciálně nejvíce narušujících případů předem. Přístup *ex ante* zajišťuje systematickou identifikaci narušujících zahraničních subvencí v situacích, kdy jde o nejvyšší ekonomickou hodnotu. Ve všech ostatních situacích na trhu, včetně menších spojování podniků a menších zadávacích řízení, podléhají tyto subvence řízení z moci úřední, což Komisi umožňuje zaměřit se na nejpodstatnější případy. Orgán dohledu pak na základě příslušných informací o trhu posoudí míru narušení. V každém případě je nepravděpodobné, že by hospodářskou soutěž narušovaly zahraniční subvence nižší než 5 milionů EUR.

Nápravná opatření uvedená v návrhu vycházejí z opatření uplatňovaných v rámci kontroly státní podpory EU, která jsou zaměřena na odstranění rušivého účinku státní podpory. Vzhledem k tomu, že potenciální narušení vnitřního trhu v důsledku zahraničních subvencí je podobné narušení v důsledku státní podpory, poskytuje sada nápravných opatření v oblasti státní podpory účinný soubor opatření k nápravě narušení způsobených zahraničními subvencemi. V případě velkých spojování a velkých zadávacích řízení je přístup *ex ante* zárukou toho, že o opatřeních lze rozhodnout před uzavřením transakcí, což dotčeným podnikům poskytuje právní jistotu.

Opatření uvedená v návrhu jsou přiměřená, protože jejich cílů je dosaženo tím, že cíleně představují zátěž pouze pro podniky, které vykonávají hospodářskou činnost na vnitřním trhu a dostávají zahraniční subvence. Návrh vyžaduje spolupráci společností, které jsou předmětem šetření, avšak administrativní náklady budou přiměřené a úměrné. Náklady budou zahrnovat nějaké zdroje na přípravu oznámení o velkých subvencovaných spojováních nebo zadávacích řízeních, komunikaci s Komisí a odpovídání na žádosti o informace.

- **Volba nástroje**

Zjištěné problémy může účinně řešit pouze legislativní nástroj. Je třeba vypracovat nařízení, protože je přímo použitelné v členských státech, stanoví stejnou úroveň práv a povinností pro soukromé subjekty a umožňuje jednotné a účinné uplatňování pravidel v celé EU. Je to nejvhodnější nástroj pro řešení možných narušení vnitřního trhu zahraničními subvencemi.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Komise vedla rozsáhlé konzultace týkající se návrhu[30]:

[30] Podrobný přehled výsledků konzultací je uveden v přílohách 2 a 6 posouzení dopadů.

– dne 17. června 2020 přijala a zveřejnila bílou knihu o zahraničních subvencích, čímž zahájila 14týdenní veřejnou konzultaci, která skončila dne 23. září 2020[31],

– dne 6. října 2020 zahájila konzultaci se zúčastněnými stranami týkající se počátečního posouzení dopadů, které nastínilo možné varianty politiky, jejich potenciální dopady i další prvky, které měly být posouzeny v podrobné zprávě o posouzení dopadů,

– v období od října 2020 do ledna 2021 uspořádala řadu dvoustranných cílených konzultací se zástupci nejvýznamnějších zúčastněných stran[32] a

– vedla strukturovaný dialog s členskými státy, především prostřednictvím pracovních skupin Rady a skupiny odborníků v oblasti zadávání veřejných zakázek, a dvoustranné a vícestranné výměny a konference přispěly k návrhu možností politiky.

Celkově se při veřejných konzultacích projevovala silná podpora intervence, která by řešila narušující zahraniční subvence na vnitřním trhu. Téměř všichni respondenti, kteří poskytli zpětnou vazbu týkající se počátečního posouzení dopadů, podpořili legislativní opatření na úrovni EU, které by případně doplnila mezinárodní pravidla.

Odpovědi přijaté v rámci konzultace k bílé knize byly pro vypracování návrhu velmi významné. Téměř všechny zúčastněné strany z EU, včetně členských států, tuto iniciativu vítaly a shodly se na nutnosti jednat. Většina zúčastněných stran souhlasila s rozsahem postupu naznačeného v bílé knize, ale zdůrazňovala potřebu přiměřeného opatření, aby nedošlo k potlačení zahraničních investic, což je obava, která zaznívala i od zúčastněných stran ze zemí mimo EU. Řada respondentů zdůrazňovala nutnost řešit nedostatek transparentnosti zahraničních subvencí.

Aby bylo možné řešit narušující zahraniční subvence a současně minimalizovat administrativní zátěž pro společnosti a orgány veřejné správy, navrhuje se, aby byly prahové hodnoty pro povinnost oznamovat subvencovaná spojování a zadávací řízení nastaveny poměrně vysoko, aby se podchytily pouze potenciálně nejvíce narušující subvence. Případy, kdy této prahové hodnoty není dosaženo, může Komise šetřit z vlastní iniciativy. Za účelem zvýšení právní jistoty společností vykonávajících hospodářskou činnost v EU se rovněž navrhuje, aby byla stanovena minimální úroveň, pod kterou je nepravděpodobné, že by zahraniční subvence narušovaly vnitřní trh. To bude mít pozitivní dopad zejména na malé a střední podniky. Vzhledem k řadě žádostí o konzistentnost při uplatňování tohoto nástroje se navrhuje, aby za prosazování tohoto nařízení byla odpovědná Komise.

Kromě toho byla zpětná vazba z cílených konzultací využita k vytvoření příkladů typů subvencí, dotčených odvětví a konkrétních rušivých účinků. O těch bylo pojednáno v posouzení dopadů a byly použity k vytvoření návrhu.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Tento podnět je podpořen posouzením dopadů. Komise navíc uspořádala několik konzultací v roce 2020 (viz výše). Podkladem pro posouzení dopadů byl také interní ekonomický výzkum Společného výzkumného střediska. Konzultace s členskými státy proběhly na

[31] https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12621-Addressing-distortions-caused-by-foreign-subsidies

[32] https://ec.europa.eu/competition/international/overview/foreign_subsidies.html

několika zasedáních pracovních skupin Rady týkajících se hospodářské soutěže a zadávání veřejných zakázek a na setkáních skupiny odborníků. K návrhu nástroje přispěla také stanoviska některých členských států týkající se řešení zahraničních subvencí[33] a několik zpráv a studií[34].

- **Posouzení dopadů**

Posouzení dopadů, z něhož návrh vychází, projednal Výbor Komise pro kontrolu regulace, který dne 5. března 2021 vydal kladné stanovisko s výhradami. Stanovisko tohoto výboru, jeho doporučení a vysvětlení, jak byla doporučení zohledněna, jsou obsaženy v příloze 1 posouzení dopadů připojeného k tomuto návrhu. Příloha 3 posouzení dopadů poskytuje přehled o tom, kdo bude tímto návrhem dotčen a jak.

Komise prozkoumala různé možnosti politiky pro dosažení obecného cíle podnětu, tj. zajištění rovných podmínek na vnitřním trhu pro společnosti, které dostávají zahraniční subvence, a pro společnosti, které je nedostávají:

možnost č. 1 – nedělat nic (*status quo*),

možnost č. 2 – vydat pokyny ohledně toho, jaké informace o veřejné podpoře je třeba předložit při oznamování akvizice,

možnost č. 3 – pozměnit stávající právní předpisy a

možnost č. 4 – vytvořit nový právní nástroj EU s alternativami pro různé parametry.

Zpráva o počátečním posouzení dopadů navrhovala ještě pátou možnost, která spočívala ve změně mezinárodních pravidel. Ve zprávě o posouzení dopadů již tato pátá možnost není uvedena a místo toho jsou její podstatné prvky zahrnuty do základního scénáře, protože Komise bude v každém případě vyvíjet takovou politickou iniciativu, která bude směřovat zejména k podpoře úpravy mezinárodních pravidel tak, aby řešila negativní dopady subvencí. Možnosti č. 2 a 3 byly zavrženy v počáteční fázi, protože bylo nepravděpodobné, že by byly účinné. Proto byla podrobněji posouzena pouze možnost č. 4.

Možnost č. 4 navrhovala několik alternativ, které byly analyzovány. Tyto alternativy se týkaly následujících parametrů:

i) vyšetřovací přístup;

ii) úroveň pravomoci;

iii) prahová hodnota, pod kterou by zahraniční subvence nebyly považovány za narušující;

iv) kritéria posuzování;

v) ověřování vyváženosti umožňující vzít v úvahu negativní a pozitivní vlivy a

[33] Viz poznámka pod čarou 15.

[34] *Dvouletá zpráva XXIII antimonopolní komise („Hospodářská soutěž 2020“);* https://www.monopolkommission.de/images/HG23/Main_Report_XXIII_Chinese_state_capitalism.pdf. Mercator Institute for China Studies (MERICS), *Made in China 2025: The making of a high-tech superpower and consequences for industrial countries* (*Vyrobeno v Číně 2025: Vytvoření supervelmoci v oblasti špičkových technologií a důsledky pro průmyslové země)*, MERICS Papers on China No 2 (prosinec 2016); https://merics.org/sites/default/files/2020-04/Made%20in%20China%202025.pdf.

vi) nápravná opatření.

Na základě posouzení dopadů možnosti č. 4 byly dílčí možnosti týkající se výše uvedených parametrů sloučeny do možných balíčků politiky pro všechny tři oblasti, ve kterých lze nalézt narušující subvence, tj. spojování podniků, zadávací řízení a jiné situace na trhu.

Upřednostňovanou možnost u každé z těchto oblastí lze prezentovat jako třístupňový vyšetřovací nástroj s následujícími složkami:

- složka č. 1: vyšetřovací nástroj založený na oznámení v případě spojování podniků, přičemž obrat cílového podniku v EU přesahuje hodnotu 500 milionů EUR a zahraniční finanční příspěvky přesahují hodnotu 50 milionů EUR,
- složka č. 2: vyšetřovací nástroj založený na oznámení v případě nabídek ve veřejných nabídkových řízeních s hodnotou zakázky vyšší než 250 milionů EUR a
- složka č. 3: vyšetřovací nástroj *ex officio* pro všechny ostatní situace na trhu a pro spojování podniků a zadávací řízení s hodnotou nižší, než jsou prahové hodnoty ve složkách č. 1 a 2.

Navrhuje se, aby orgánem vymáhajícím toto nařízení byla Komise. Předpokládá se, že zahraniční subvence nižší než 5 milionů EUR hospodářskou soutěž pravděpodobně nenarušují.

Upřednostňovaná možnost do značné míry odpovídá přístupu představenému v bílé knize, avšak se dvěma hlavními výjimkami[35]:

- zatímco bílá kniha při šetření zadávacích řízení předpokládala roli členských států, návrh stanoví vymáhání všech složek na úrovni EU. To je reakcí na rozšířenou obavu zúčastněných stran, že by byl nový nástroj týkající se zahraničních subvencí uplatňován v různých členských státech nekonzistentně a přetěžoval by vnitrostátní orgány[36], a
- upřednostňovaná možnost obsahuje více podrobností než bílá kniha, zejména pokud jde o prahové hodnoty oznamovací povinnosti a prahovou hodnotu, pod níž by zahraniční subvence nebyly považovány za narušení vnitřního trhu. Tyto prahové hodnoty rovněž reagují na rozšířené obavy zúčastněných stran ohledně administrativní zátěže a jsou v souladu se zpětnou vazbou od několika zúčastněných stran[37], že prahová hodnota, pod níž jsou subvence považovány za nenarušující, by měla být vyšší než 200 000 EUR po dobu tří let, jak bylo původně navrženo.

Oznamování největších a potenciálně nejvíce narušujících případů předem bude zárukou systematické identifikace narušujících zahraničních subvencí v situacích, kdy se jedná o nejvyšší ekonomickou hodnotu. U všech ostatních situací na trhu (včetně menších spojování

[35] Přestože některé zúčastněné strany vyjádřily pochybnosti o přístupu představeném v bílé knize, většina zúčastněných stran z EU (členské státy a další zúčastněné strany) a některé zúčastněné strany ze zemí mimo EU iniciativu podporují (viz příspěvky uvedené v přílohách 2 a 6 posouzení dopadů).

[36] Viz např. příspěvky Nizozemska, Evropského fóra služeb (ESF), Evropského sdružení odvětví polovodičů (ESIA), skupiny vládních odborníků pro zadávání veřejných zakázek a dalších zúčastněných stran v příloze 2 a v příloze 6 posouzení dopadů.

[37] Např. Česko, Polsko, Evropský kulatý stůl pro průmysl, Svaz dánského průmyslu, Bundesverband der Deutschen Industrie, Eurometaux.

podniků a menších zadávacích řízení) by byly narušující zahraniční subvence odhaleny během řízení *ex officio*. Tento postup umožní, aby se orgán dohledu zaměřil na nejdůležitější případy. Upřednostňovaná možnost rovněž stanoví účinnou sadu nápravných opatření k nápravě narušení způsobeného zahraničními subvencemi.

Očekává se, že výhodou upřednostňované možnosti budou rovné podmínky na vnitřním trhu mezi společnostmi, které dostávají zahraniční subvence, a společnostmi, které je nedostávají. Tím se zlepší konkurenceschopnost podniků bez zahraničních subvencí. Podnikům, a zejména těm, které dostávají velké zahraniční subvence, mohou při přípravě oznámení nebo při plnění požadavků na poskytnutí informací vzniknout určité administrativní náklady. Tyto náklady jsou však přiměřené a úměrné.

Dopady jednotlivých možností politiky na různé kategorie zúčastněných stran jsou podrobně vysvětleny v příloze 3 posouzení dopadů. Posouzení je v co největší možné míře kvalitativní i kvantitativní. Vzhledem k vysoké prahové hodnotě, pod níž by se předpokládalo, že subvence nenarušují vnitřní trh, a vysokým navrhovaným prahovým hodnotám oznamovací povinnosti týkající se subvencovaných spojování a transakcí při zadávání veřejných zakázek, nepředstavuje tento podnět dodatečnou zátěž pro malé a střední podniky. Zátěž Komise při provádění tohoto podnětu je s ohledem na jeho přínos pro hospodářství přiměřená (zejména přesun nebo vytvoření pracovních míst).

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Návrh není propojen s programem REFIT, protože se týká oblasti, v níž v současnosti neexistují žádné právní předpisy EU (ani vnitrostátní právní předpisy).

Vzhledem k vysokým prahovým hodnotám oznamovací povinnosti týkající se subvencovaných spojování a transakcí při zadávání veřejných zakázek tento návrh stanoví opatření, která se budou vztahovat především na příjemce velkých zahraničních subvencí, u kterých je také pravděpodobné, že budou nejvíce narušovat hospodářskou soutěž. Tím bude omezena administrativní zátěž podniků a orgánů veřejné moci. Kromě toho nebude mít dodatečná administrativní zátěž v důsledku nutnosti předkládat oznámení vliv na malé a střední podniky vzhledem k vysokým navrhovaným prahovým hodnotám oznamovací povinnosti.

Nápravou rušivých účinků zahraničních subvencí na vnitřním trhu návrh vytvoří rovné podmínky pro společnosti, které dostávají zahraniční subvence, a společnosti, které je nedostávají, a zlepší tak konkurenceschopnost podniků v EU. Vzhledem k omezené administrativní zátěži podniků a jasnému rámci, který tento návrh stanoví, se má za to, že riziko, že nový nástroj bude mít negativní dopad na obchodní a investiční toky, je nízké. Kromě rizika spojeného s administrativní zátěží může nový nástroj tím, že zabrání subvencovaným spojováním, snížit počet spojení. To je však zamýšlený účinek a měl by být vyvážen přínosy obnovení nezkreslených cenových signálů a určení hodnoty podniků a usnadnění spojování, kterým bylo dříve zabráněno.

Návrh je připraven pro využití na internetu a je vhodný jak pro fyzické, tak pro digitální prostředí.

- **Základní práva**

Návrh je v souladu s Listinou základních práv EU a respektuje svobodu podnikání. Zavedení nového legislativního nástroje pro řešení narušujících zahraničních subvencí je podmíněno zajištěním plného dodržování základních práv na spravedlivý proces a řádnou správu.

Při jednání v rámci legislativního nástroje by vyšetřovací pravomoci Komise podléhaly plnému rozsahu práv na spravedlivý proces, jako je právo na odůvodněné rozhodnutí a přístup k soudnímu přezkumu, včetně možnosti napadnout donucovací a sankční opatření. Tato práva se uplatní v případě správního řízení.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

V zájmu co nejefektivnějšího dosažení cílů tohoto podnětu je nezbytné financovat řadu opatření na úrovni Komise, jejichž součástí je přesun nebo vytvoření pracovních míst odpovídajících přibližně 145 ekvivalentům plného pracovního úvazku[38]. Výdaje na lidské zdroje v období 2021–2027 budou činit přibližně 80,490 milionu EUR. Předpokládá se, že další administrativní náklady dosáhnou za uvedené období 0,800 milionu EUR. Provozní výdaje, které budou využity na financování IT infrastruktury, studií a konzultací, které jsou nezbytné k zajištění účinného prosazování nástroje, dosáhnou přibližně 7,825 milionu EUR. Vývoj informační technologie a volby zadávání zakázek budou předmětem předběžného schválení Výborem Evropské komise pro informační technologie a kybernetickou bezpečnost. Na ostatní prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy je v rozpočtu vyhrazena částka přibližně 1,225 milionu EUR.

Celkové správní výdaje na provádění návrhu v letech 2021–2027 tak budou činit 90,340 milionu EUR, přičemž část z nich bude financována z programu pro jednotný trh. Financování bude podporovat vyšetřovací a donucovací opatření, činnosti monitorování a šetření trhu. Bude rovněž podporovat pravidelný přezkum zvláštních ustanovení, hodnocení nařízení a průběžné hodnocení účelnosti a účinnosti přijatých opatření. Podrobný přehled souvisejících nákladů je uveden ve finančním výkazu souvisejícím s tímto podnětem.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Monitorování a hodnocení jsou důležitými součástmi návrhu. Monitorování bude průběžné a bude vycházet z operativních cílů a specifických ukazatelů. Pravidelné a průběžné monitorování se bude týkat těchto hlavních aspektů:

i) počtu narušujících zahraničních subvencí (podle případů) a

ii) účinnosti zavedených nápravných opatření.

Kromě toho může Komise v rámci šetření trhu monitorovat vývoj v souvislosti s narušujícími zahraničními subvencemi.

Účelnost a účinnost návrhu bude sledována pomocí předem vymezených ukazatelů, aby se stanovilo, zda mohou být k zajištění toho, aby zahraniční subvence již dále nenarušovaly vnitřní trh, nutná další pravidla (např. pokud jde o prosazování). V důsledku toho bude dopad

[38] Viz také posouzení dopadů (příloha III, bod 2).

zásahu posouzen v rámci hodnocení a v případě potřeby se aktivuje doložka o přezkumu, na jejímž základě může Komise přijmout vhodná opatření, včetně legislativních návrhů.

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Kapitola 1 obsahuje obecná ustanovení, včetně předmětu a oblasti působnosti nařízení (článek 1). Stanoví, kdy se předpokládá existence zahraniční subvence (článek 2), za jakých podmínek se má za to, že zahraniční subvence narušuje vnitřní trh (článek 3), a u jakých typů subvencí je nejpravděpodobnější, že budou mít rušivý účinek (článek 4). Popisuje vyvážení, které Komise provádí (článek 5) před uložením jakýchkoli nápravných opatření, a možné typy nápravných opatření a závazků (článek 6).

Kapitola 2 upravuje přezkum subvencí *ex officio*. Konkrétně stanoví, že Komise může z vlastní iniciativy přezkoumat informace týkající se údajných narušujících zahraničních subvencí z jakéhokoli zdroje (článek 7) v rámci předběžného přezkumu (článek 8) nebo v rámci hloubkového šetření (článek 9). Dále stanoví pravidla týkající se různých nástrojů, které lze použít v rámci postupů podle nařízení, k nimž patří předběžná opatření Komise (článek 10) a žádosti o informace (článek 11). Navíc bude Komise moci provádět inspekce na místě v rámci Unie (článek 12) i jinde (článek 13). V případě nedostatečné spolupráce dotčeného podniku může Komise učinit rozhodnutí na základě dostupných údajů (článek 14). Může ukládat pokuty a penále (článek 15) za porušení procesních pravidel, jako je poskytnutí nesprávných, neúplných nebo zavádějících informací v rámci šetření, a za neplnění rozhodnutí Komise o uložení nápravných nebo předběžných opatření nebo závazků. Může rovněž zrušit předchozí rozhodnutí a přijmout nové rozhodnutí (článek 16) v případech, kdy dotčený podnik jedná v rozporu se svými závazky nebo kdy se zdá, že předchozí rozhodnutí vycházelo z neúplných, nesprávných nebo zavádějících informací.

Kapitola 3 obsahuje zvláštní pravidla pro spojování podniků. Stanoví zejména podmínky, za nichž se má za to, že zahraniční subvence v určitém spojení narušuje vnitřní trh (článek 17), definuje, co je to spojování podniků (článek 18), a stanoví, kdy je třeba učinit oznámení o spojení podniků (článek 19). Poskytuje podrobnější informace o oznamovací povinnosti vymezením pojmu kontroly (článek 20) a vysvětlením, jak vypočítat obrat (článek 21) a výši finančního příspěvku (článek 22). Stanoví, kdy má být spojení pozastaveno, a odpovídající lhůty (článek 23). Upřesňuje, která procesní pravidla z kapitoly 2 přizpůsobená zvláštnostem systému oznamování (článek 24) se během předběžného přezkumu a hloubkového šetření vztahují na oznámená spojení. Na oznámená spojení se vztahují rovněž pokuty a penále (článek 25) stanovené v kapitole 2, doplněné o možnost jejich uložení v případě, že oznámení obsahuje nesprávné nebo zavádějící informace, nebo v případě neoznámení nebo nedodržení povinnosti pozastavení nebo rozhodnutí o zákazu spojení.

Kapitola 4 obsahuje zvláštní ustanovení o zadávacích řízeních. Stanoví zejména podmínky, za nichž se má za to, že zahraniční subvence narušuje vnitřní trh v rámci zadávacího řízení (článek 26), stanoví prahové hodnoty oznamovací povinnosti (článek 27) a stanoví, kdy je v rámci takového řízení povinné oznámení (článek 28). Upřesňuje, která procesní pravidla z kapitoly 2 se vztahují na oznámené finanční příspěvky v rámci zadávacích řízení, a lhůty pro zahájení a ukončení hloubkového šetření (článek 29). Popisuje typy rozhodnutí, které může Komise přijmout (článek 30), a případy, kdy by mělo být zadání veřejné zakázky potenciálně subvencovaným uchazečům v rámci zadávacího řízení pozastaveno (článek 31). A konečně stanoví, že pokuty a penále mohou být uloženy v souladu s kapitolou 2, což doplňuje o možnost tak učinit v případě, že oznámení poskytuje nesprávné nebo zavádějící informace, nebo v případě, že oznámení není učiněno (článek 32).

Kapitola 5 obsahuje společná procesní ustanovení. Popisuje vztah mezi přezkumem *ex officio*, oznámením o spojení podniků a oznámením o zadávání veřejných zakázek (článek 33). Stanoví možnost zahájení šetření trhu (článek 34) a předepisuje promlčecí lhůty (článek 35). Obsahuje také povinnost zveřejňovat rozhodnutí přijatá podle tohoto nařízení (článek 36) a stanoví, komu by tato rozhodnutí měla být určena (článek 37). Několik ustanovení stanoví procesní záruky před Komisí, zejména právo na obhajobu (článek 38) a ochranu profesního tajemství (článek 39).

Kapitola 6 popisuje vztah mezi nařízením a jinými právními nástroji (článek 40).

Kapitola 7 obsahuje další obecná ustanovení, jako je postup projednávání ve výboru pro přijímání rozhodnutí (článek 41) a také možnost přijetí prováděcích ustanovení (články 42, 43) a aktů v přenesené pravomoci (článek 44) v souladu se zvláštními pravidly pro přenesení pravomocí (článek 45). Kromě toho obsahuje ustanovení o přezkumu nařízení (článek 46). Nařízení obsahuje rovněž některá přechodná ustanovení (článek 47) a uvádí, kdy vstoupí v platnost a odkdy je použitelné (článek 48).

2021/0114 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o zahraničních subvencích narušujících vnitřní trh

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 114 a 207 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[1],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Silný, otevřený a konkurenceschopný vnitřní trh umožňuje evropským i zahraničním podnikům soutěžit na základě jejich kvalit. Unie využívá propracovaného a účinného systému kontroly státní podpory s cílem zajistit spravedlivé podmínky pro všechny podniky, které vykonávají hospodářskou činnost na vnitřním trhu. Tento systém kontroly státní podpory brání členským státům poskytovat státní podporu, která by nepřiměřeně narušovala hospodářskou soutěž na vnitřním trhu.

(2) Zároveň by podniky mohly obdržet subvence od třetích zemí, které poskytnou veřejné prostředky, jež se pak využijí například k financování hospodářských činností na vnitřním trhu v některém z odvětví hospodářství, např. formou účasti ve veřejném zadávacím řízení nebo získání podniků, včetně podniků se strategickými aktivy, jako je kritická infrastruktura nebo inovativní technologie. Takové subvence v současné době nepodléhají pravidlům státní podpory Unie.

(3) Zahraniční subvence mohou narušovat vnitřní trh a deformovat rovné podmínky pro různé hospodářské činnosti v Unii. K tomu by mohlo dojít především v souvislosti se spojováním, při kterém dochází ke změně kontroly nad podniky v Unii, jsou-li tato spojení plně nebo částečně financována prostřednictvím zahraničních subvencí, nebo pokud jsou podnikům využívajícím zahraniční subvence zadány veřejné zakázky v Unii.

(4) Žádné stávající nástroje Unie se nezabývají narušeními způsobenými zahraničními subvencemi. Nástroje na ochranu obchodu umožňují Komisi jednat v případě dovozu subvencovaného zboží do Unie, nikoli však v případě, kdy mají zahraniční subvence podobu subvencovaných investic nebo kdy jde o služby a finanční toky. Podle Dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních má Unie možnost zahájit řešení mezistátních sporů ohledně některých zahraničních subvencí poskytovaných členy WTO a omezených na zboží.

[1] Úř. věst. C , , s. .

(5) Je tedy nezbytné doplnit stávající nástroje Unie o nový nástroj, který by účinně řešil narušení vnitřního trhu způsobené zahraničními subvencemi a zajistil rovné podmínky. Nový nástroj zejména doplní pravidla Unie pro státní podporu, která řeší narušení vnitřního trhu způsobená subvencemi od členských států.

(6) Měla by být stanovena pravidla a postupy pro šetření zahraničních subvencí, které skutečně nebo potenciálně narušují vnitřní trh, a v příslušných případech by tato narušení měla být napravena. Zahraniční subvence by mohly narušit vnitřní trh, pokud podnik využívající zahraniční subvence vykonává hospodářskou činnost v Unii. Toto nařízení by tedy mělo stanovit pravidla pro všechny podniky vykonávající hospodářskou činnost v Unii. Vzhledem k významu hospodářských činností, které vykonávají malé a střední podniky, a k jejich přínosu k plnění klíčových politických cílů Unie je zvláštní pozornost věnována dopadu tohoto nařízení na tyto podniky.

(7) Za účelem zajištění rovných podmínek na celém vnitřním trhu a souladu při použití tohoto nařízení by Komise měla být jediným orgánem příslušným k použití tohoto nařízení. Komise by měla být oprávněna z vlastní iniciativy zkoumat každou zahraniční subvenci do té míry, nakolik spadá do působnosti tohoto nařízení, v jakémkoli hospodářském odvětví na základě informací ze všech dostupných zdrojů. Pro zajištění účinné kontroly by měla být Komise oprávněna ve zvláštním případě velkých spojování (fúzí a akvizic) a zadávacích řízení přesahujících určité prahové hodnoty přezkoumat zahraniční subvence na základě předběžného oznámení učiněného podnikem Komisi.

(8) Zahraniční subvence by měla být v kontextu tohoto nařízení chápána jako intervence, která splňuje tři kumulativní podmínky.

(9) Měl by existovat finanční příspěvek přímo nebo nepřímo poskytnutý orgány veřejné moci třetí země. Finanční příspěvek může být poskytnut prostřednictvím veřejných nebo soukromých podniků. To, zda veřejný subjekt poskytuje finanční příspěvek, by mělo být určeno na základě posouzení konkrétního případu s náležitým ohledem na prvky, jako jsou charakteristiky příslušného subjektu a právní a hospodářské prostředí převažující v zemi, v níž daný subjekt působí, včetně úlohy vlády v jejím hospodářství. Finanční příspěvky může poskytnout i soukromý subjekt, pokud jeho činnost lze připsat třetí zemi.

(10) Tento finanční příspěvek by měl poskytovat výhodu podniku, který vykonává hospodářskou činnost na vnitřním trhu. Finanční příspěvek, který přináší prospěch subjektu, který nevykonává hospodářskou činnost, nepředstavuje zahraniční subvenci. Existence výhody by měla být určena na základě srovnatelných referenčních hodnot, jako je investiční praxe soukromých investorů, sazby financování dostupné na trhu, srovnatelný daňový režim nebo přiměřená odměna za dané zboží nebo službu. Nejsou-li k dispozici žádné přímo srovnatelné referenční hodnoty, mohly by se upravit stávající referenční hodnoty nebo stanovit alternativní referenční hodnoty na základě obecně uznávaných metod posuzování.

(11) Výhoda by měla být poskytnuta jednotlivému podniku nebo odvětví nebo několika podnikům nebo odvětvím. Výhoda by mohla být stanovena právně nebo fakticky.

(12) Po zjištění existence zahraniční subvence by Komise měla posoudit, zda zahraniční subvence narušuje vnitřní trh. Na rozdíl od státní podpory poskytované členským státem nejsou zahraniční subvence obecně zakázány. Subvence ve formě financování vývozu mohou být předmětem zvláštních obav s ohledem na jejich rušivé účinky. To však neplatí, je-li takové financování poskytováno v souladu s Ujednáním OECD

o státem podporovaných vývozních úvěrech. Komise by měla v každém jednotlivém případě posoudit, zda zahraniční subvence narušuje vnitřní trh.

(13) Nedostatečná transparentnost řady zahraničních subvencí a komplexnost obchodní reality mohou ztěžovat jednoznačnou identifikaci nebo vyčíslení dopadu dané zahraniční subvence na vnitřní trh. K určení narušení se proto zdá být nezbytné použít demonstrativní soubor ukazatelů. Při posuzování toho, do jaké míry může zahraniční subvence posílit konkurenční postavení dotčeného podniku a při tom skutečně či potenciálně negativně ovlivnit hospodářskou soutěž na vnitřním trhu, by Komise mohla vzít v úvahu některé ukazatele, mimo jiné i velikost a povahu subvence, účel a podmínky s touto zahraniční subvencí spojené a její využití na vnitřním trhu.

(14) Při uplatňování těchto ukazatelů by Komise mohla zohledňovat různé prvky, jako je výše subvence v absolutním vyjádření nebo ve srovnání s velikostí trhu nebo s hodnotou investice. Například u spojení, v jehož rámci zahraniční subvence pokrývá podstatnou část kupní ceny cílového podniku, je pravděpodobné, že narušuje hospodářskou soutěž. Podobně mohou způsobit narušení zahraniční subvence, které pokrývají podstatnou část odhadované hodnoty zakázky, která má být přidělena v zadávacím řízení. Je-li zahraniční subvence poskytnuta na provozní náklady, zdá se být pravděpodobnější, že způsobí narušení, než kdyby byla poskytnuta na investiční náklady. U zahraničních subvencí malým a středním podnikům lze považovat za méně pravděpodobné, že způsobí narušení, než u zahraničních subvencí velkým podnikům. Kromě toho je třeba zohledňovat charakteristiky trhu, a zejména podmínky hospodářské soutěže na trhu, jako jsou překážky vstupu na trh. Zahraniční subvence vedoucí k nadměrné kapacitě udržováním nerentabilních aktiv nebo podporou investic do rozšiřování kapacit, které by jinak vybudovány nebyly, pravděpodobně způsobí narušení. U zahraniční subvence příjemci, který vykazuje nízkou míru činnosti na vnitřním trhu, měřenou například z pohledu obratu dosaženého v Unii, je méně pravděpodobné, že způsobí narušení, než u zahraniční subvence příjemci, jehož rozsah činnosti na vnitřním trhu je významnější. A konečně by mělo být narušení vnitřního trhu ve smyslu tohoto nařízení zpravidla považováno za nepravděpodobné u zahraničních subvencí nepřesahujících 5 milionů EUR.

(15) Podobně jako u některých druhů státní podpory je také u určitých kategorií zahraničních subvencí, jako jsou neomezené záruky, pravděpodobné, že s ohledem na svou povahu způsobí narušení vnitřního trhu. Tyto kategorie by neměly vyžadovat podrobné posouzení na základě ukazatelů. Podnik by v každém případě mohl prokázat, že příslušná zahraniční subvence za zvláštních okolností daného případu nenaruší vnitřní trh.

(16) Komise by měla vzít v úvahu pozitivní účinky zahraniční subvence na rozvoj příslušné subvencované hospodářské činnosti. Komise by měla tyto pozitivní účinky posoudit vzhledem k negativním účinkům zahraniční subvence z hlediska narušení vnitřního trhu, aby mohla případně určit vhodné nápravné opatření nebo přijmout závazky. Toto vyvážení může vést také k závěru, že není nutné ukládat žádná nápravná opatření. U kategorií zahraničních subvencí, které s největší pravděpodobností narušují vnitřní trh, je méně pravděpodobné, že mají více pozitivních účinků než negativních.

(17) Pokud Komise zkoumá zahraniční subvenci z vlastní iniciativy, měla by mít pravomoc uložit danému podniku nápravná opatření k nápravě narušení způsobeného zahraniční subvencí na vnitřním trhu. Nápravná opatření by měla být přiměřená a vhodná pro nápravu daného narušení. Měla by zahrnovat nápravná opatření z hlediska tržního chování nebo strukturální nápravná opatření nebo vrácení zahraniční subvence.

(18) Dotčený podnik by měl mít možnost nabídnout závazky za účelem nápravy narušení způsobeného zahraniční subvencí. Pokud se Komise domnívá, že nabízené závazky dané narušení plně a účinně napravují, může je přijmout a rozhodnutím je prohlásit za závazné.

(19) Dotčený podnik může nabídnout vrácení subvence společně s přiměřeným úrokem. Komise by měla nabídnuté vrácení jako závazek přijmout, pokud si může ověřit, že narušení se vrácením plně napraví, vrácení je provedeno transparentním způsobem a je účinné v praxi, přičemž zohlední riziko obcházení cílů tohoto nařízení.

(20) Pokud dotčené podniky nenabídnou závazky, které by zjištěné narušení plně a účinně napravily, měla by mít Komise pravomoc zakázat spojení nebo zadání veřejné zakázky dříve, než se uskuteční. Pokud již bylo spojení provedeno, zejména v případech, kdy nebylo nutné předběžné oznámení, protože nebylo dosaženo prahových hodnot oznamovací povinnosti, může být narušení nicméně natolik závažné, že ho nelze napravit nápravnými opatřeními z hlediska tržního chování nebo strukturálními nápravnými opatřeními ani vrácením subvence. V takových případech by se Komise mohla rozhodnout toto narušení napravit tím, že dotčeným podnikům nařídí, aby spojení zrušily.

(21) Komise by měla mít pravomoc prozkoumat z vlastní iniciativy veškeré informace o zahraničních subvencích. Za tímto účelem je nutné stanovit postup sestávající ze dvou kroků, a to z předběžného přezkumu a hloubkového šetření.

(22) Komisi by měly být poskytnuty odpovídající vyšetřovací pravomoci za účelem shromáždění všech nezbytných informací. V průběhu celého postupu by tedy měla mít pravomoc požadovat informace od jakéhokoli podniku nebo sdružení podniků. Kromě toho by Komise měla mít pravomoc ukládat pokuty a penále za neposkytnutí požadovaných informací včas nebo za poskytnutí neúplných, nesprávných nebo zavádějících informací. Komise by mohla rovněž pokládat otázky členským státům nebo třetím zemím. Kromě toho by Komise měla mít pravomoc provádět zjišťovací návštěvy v prostorách podniku v Unii nebo se souhlasem podniku a dotčené třetí země v prostorách podniku ve třetí zemi. Komise by měla mít rovněž pravomoc přijmout rozhodnutí na základě dostupných údajů, pokud dotčený podnik nespolupracuje.

(23) Komise by měla mít dále pravomoc přijmout předběžná opatření, pokud je nezbytné okamžitě obnovit hospodářskou soutěž na vnitřním trhu a zabránit nenapravitelné újmě.

(24) Ve všech případech, kdy má Komise na základě předběžného přezkumu dostatek informací o existenci zahraniční subvence narušující vnitřní trh, by Komise měla mít pravomoc zahájit hloubkové šetření za účelem získání dalších informací podstatných pro posouzení zahraniční subvence a umožnit zúčastněným stranám, aby uplatnily svá práva na obhajobu.

(25) Hloubkové šetření by měla Komise uzavřít přijetím rozhodnutí.

(26) Komise by měla mít vhodné nástroje k zajištění účinnosti závazků a nápravných opatření. Pokud dotčený podnik nedodržuje rozhodnutí se závazky, rozhodnutí o uložení nápravných opatření nebo rozhodnutí o nařízení předběžných opatření, měla by mít Komise pravomoc ukládat pokuty a penále.

(27) Aby bylo zajištěno správné a účinné uplatňování tohoto nařízení, měla by mít Komise pravomoc zrušit rozhodnutí a přijmout nové rozhodnutí, pokud bylo dané rozhodnutí založeno na neúplných, nesprávných nebo zavádějících informacích nebo pokud podnik jedná v rozporu se svými závazky nebo uloženými nápravnými opatřeními.

(28) Vzhledem k potenciálně významnému dopadu spojování na vnitřní trh by Komise měla mít pravomoc přezkoumat na základě oznámení informace o zahraničních finančních příspěvcích v kontextu navrhovaného spojení. Nemělo by být dovoleno, aby podniky spojení provedly před ukončením přezkumu Komise.

(29) Komise by měla při tomto přezkumu používat stejný postup jako při přezkumu zahraničních subvencí z vlastní iniciativy, s výhradou úprav odrážejících specifika spojení.

(30) Je nezbytné nalézt rovnováhu mezi účinnou ochranou vnitřního trhu a potřebou omezit administrativní zátěž podniků podle tohoto nařízení. Proto pouze spojení, dosahující kombinovaných prahových hodnot, jak jsou definovány v tomto nařízení, vycházejících z velikosti obratu v Unii a velikosti subvence, by měly podléhat povinnosti předběžného oznámení.

(31) Není-li dosaženo prahové hodnoty oznamovací povinnosti, mohla by Komise požadovat oznámení o potenciálně subvencovaných spojeních, která ještě nebyla provedena, nebo oznámení o potenciálně subvencovaných nabídkách před tím, než bude zadána veřejná zakázka, pokud usoudí, že spojení nebo nabídka by zasluhovaly přezkum *ex ante* s ohledem na jejich dopad v Unii. Komise by měla mít rovněž možnost provést přezkum z vlastní iniciativy u již realizovaných spojení nebo zadaných veřejných zakázek.

(32) Při přezkumu spojení by se posouzení, zda dochází k narušení vnitřního trhu, mělo omezit na kontext daného spojení a při posouzení by měly být zohledněny pouze zahraniční subvence poskytnuté během tří let před provedením spojení.

(33) Potřeba zabývat se narušujícími zahraničními subvencemi je zvláště zjevná v oblasti zadávání veřejných zakázek vzhledem k jeho hospodářskému významu na vnitřním trhu a skutečnosti, že je financováno z peněz daňových poplatníků. Komise by měla mít pravomoc přezkoumat na základě oznámení před udělením veřejné zakázky nebo koncese informace o zahraničních finančních příspěvcích poskytnutých zúčastněným podnikům v kontextu zadávacího řízení. Předběžné oznámení by mělo být povinné nad prahovou hodnotou stanovenou v tomto nařízení, aby se zachytily hospodářsky významné případy a zároveň se minimalizovala administrativní zátěž a nebránilo se účasti malých a středních podniků na veřejných zakázkách. Tato povinnost předběžného oznámení při překročení prahové hodnoty by se měla vztahovat rovněž na skupiny hospodářských subjektů uvedené v čl. 26 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU[2], v čl. 19 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU[3] a v čl. 37 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU[4]. A také by se měla vztahovat na hlavní subdodavatele a hlavní dodavatele podniku.

---

[2] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU ze dne 26. února 2014 o udělování koncesí (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 1).

[3] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

[4] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/25/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb a o zrušení směrnice 2004/17/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 243).

(34) Je-li zahraniční finanční příspěvek oznámen v kontextu zadávacího řízení, mělo by se jeho posouzení omezit na toto řízení.

(35) Mělo by být zajištěno, aby zásady, jimiž se řídí zadávání veřejných zakázek, zejména proporcionalita, nediskriminace, rovné zacházení a transparentnost, byly dodržovány u všech podniků zapojených do zadávacího řízení bez ohledu na šetření zahájená a probíhající podle tohoto nařízení.

(36) Zahraniční subvence, které umožní podniku předložit nabídku, která je ve vztahu k souvisejícím stavebním pracím, dodávkám nebo službám nepřiměřeně výhodná, by měly být považovány za skutečně nebo potenciálně narušující zadávací řízení. Tato narušení by proto měla být posuzována na základě demonstrativního souboru ukazatelů popsaných v 13. a 14. bodě odůvodnění a na základě pojmu nepřiměřeně výhodná nabídka. Ukazatele by měly umožnit určení, jak zahraniční subvence narušuje hospodářskou soutěž tím, že zlepšuje konkurenční postavení podniku a umožňuje mu podat nepřiměřeně výhodnou nabídku. Podnikům by měla být poskytnuta příležitost odůvodnit, že nabídka není nepřiměřeně výhodná, mimo jiné předložením důkazů uvedených v čl. 69 odst. 2 směrnice 2014/24/EU. Zákaz zadání zakázky by se měl uplatnit pouze v případě, kdy výhodnost nabídky, při níž jsou využity zahraniční subvence, nelze odůvodnit, podniku, který nabídku podal, by byla zadána zakázka a tento podnik by nenabídl závazky, jež jsou považovány za přiměřené a dostatečné k úplnému a účinnému odstranění narušení.

(37) Vzhledem k povaze mechanismu přezkumu *ex ante* pro spojování podniků a zadávání veřejných zakázek a k potřebě právní jistoty u těchto konkrétních transakcí nemůže Komise z vlastní iniciativy znovu přezkoumat spojení nebo nabídku předloženou v zadávacím řízení, jež byly oznámeny a posouzeny v rámci příslušných postupů. Finanční příspěvky, o nichž byla Komise informována prostřednictvím oznamovacího postupu, však mohou být významné i mimo postup spojení podniků nebo zadávání veřejných zakázek. Za účelem získání informací o zahraničních subvencích by Komise měla mít možnost zahájit šetření týkající se konkrétních hospodářských odvětví, určitých druhů hospodářské činnosti nebo použití konkrétních nástrojů zahraničních subvencí.

(38) Ze stejných důvodů je vhodné stanovit promlčecí lhůty pro ukládání a vymáhání pokut a penále.

(39) V zájmu transparentnosti a právní jistoty je vhodné zveřejnit všechna rozhodnutí přijatá Komisí buď v plném rozsahu, nebo ve zkrácené podobě.

(40) Při zveřejňování svých rozhodnutí by měla Komise dodržovat pravidla týkající se profesního tajemství v souladu s článkem 339 Smlouvy, včetně ochrany všech důvěrných informací, obchodních tajemství a osobních údajů.

(41) Pokud se zdá, že na informace označené podnikem jako důvěrné nebo jako obchodní tajemství, se nevztahují povinnosti týkající se profesního tajemství, je vhodné, aby existoval mechanismus, pomocí kterého může Komise rozhodnout o rozsahu možného zveřejnění takových informací. Každé rozhodnutí o zamítnutí požadavku na důvěrnost informace by mělo uvádět lhůtu, po jejímž uplynutí bude tato informace zveřejněna, aby mohl respondent využít dostupné soudní ochrany, včetně předběžných opatření.

(42) Podniky nebo sdružení podniků, jichž se šetření podle tohoto nařízení týká, by měly mít možnost předložit své připomínky. Při zajišťování zachování práva dotčených podniků na obhajobu je nezbytné chránit obchodní tajemství.

(43) Provádění tohoto nařízení Unií by mělo být v souladu s právem Unie, Dohodou o WTO a se závazky učiněnými na základě jiných obchodních a investičních dohod, jejichž stranami jsou Unie nebo členské státy.

(44) Omezení článků 34, 49, 56 a 63 Smlouvy je možné odůvodnit potřebou zabránit nekalé hospodářské soutěži za předpokladu, že jsou tato omezení, podobně jako jiná omezení základních svobod, v souladu s obecnými zásadami práva Unie, jako je proporcionalita a právní jistota, a se základními právy.

(45) Provádění tohoto nařízení se může překrývat s odvětvovými pravidly, zejména v oblasti námořní a letecké dopravy. Proto je nezbytné vyjasnit vztah mezi tímto nařízením a odvětvovými nástroji, které se zabývají zahraničními subvencemi, konkrétně nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1035[5], nařízením Rady (EHS) č. 4057/86[6] a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/712[7].

(46) Pokud Komise na konci hloubkového šetření přijme rozhodnutí, měly by být členské státy před přijetím tohoto rozhodnutí odpovídajícím způsobem zapojeny do poradního postupu podle článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011[8]. Volba tohoto postupu je oprávněná vzhledem k úloze členských států v oblasti nástrojů hospodářské soutěže a státní podpory, jejichž cílem je rovněž zajištění rovných podmínek na vnitřním trhu.

(47) Aby se zajistily jednotné podmínky pro provádění tohoto nařízení, měly by být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci v souladu s článkem 291 Smlouvy. Tyto pravomoci by měly být uplatněny tak, že budou stanoveny forma a obsah oznámení o spojení podniků i o finančních příspěvcích v kontextu zadávacích řízení, podrobnosti o zveřejňování, forma a obsah požadavků na transparentnost, výpočet lhůt, podmínky a lhůty pro závazky a podrobná pravidla týkající se procesních kroků, pokud jde o šetření ohledně zadávacích řízení. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením (EU) č. 182/2011.

(48) V zájmu zajištění rovných podmínek na vnitřním trhu i v dlouhodobém horizontu a s cílem zajistit odpovídající pokrytí případů šetřených jak prostřednictvím oznámení, tak i z moci úřední, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy, pokud jde o změny prahových hodnot oznamovací povinnosti při spojování podniků a zadávacích řízeních, vynětí některých kategorií podniků z oznamovací povinnosti podle tohoto nařízení, jakož i změnu lhůt předběžného přezkumu a hloubkového šetření oznámených spojení nebo oznámených finančních příspěvků v kontextu zadávacího řízení. Ve vztahu k finančním příspěvkům v kontextu zadávacího řízení by měla být pravomoc přijímat takové akty uplatňována způsobem, který zohledňuje zájmy malých a středních podniků. Je obzvláště důležité,

---

5 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1035 ze dne 8. června 2016 o ochraně proti cenám působícím újmu v loďařství (Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 1).

6 Nařízení Rady (EHS) č. 4057/86 ze dne 22. prosince 1986 o nekalých cenových praktikách v námořní dopravě (Úř. věst. L 378, 31.12.1986, s. 14).

7 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/712 ze dne 17. dubna 2019 o ochraně hospodářské soutěže v letecké dopravě a o zrušení nařízení (ES) č. 868/2004 (Úř. věst. L 123, 10.5.2019, s. 4).

8 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

aby Komise v rámci přípravy těchto aktů vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů[9]. Zvláště pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by měly Evropský parlament a Rada obdržet veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci by měli mít automaticky přístup na jednání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(49) Pokud dané spojení podléhá oznamovací povinnosti podle tohoto nařízení, měly by do oblasti působnosti tohoto nařízení spadat finanční příspěvky pro kteroukoli ze stran spojení poskytnuté v průběhu tří let před datem použitelnosti tohoto nařízení. V kontextu zadávacího řízení by se toto nařízení mělo rovněž uplatnit na finanční příspěvky poskytnuté podniku během tří let před datem použitelnosti tohoto nařízení,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA 1: OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví pravidla a postupy pro šetření zahraničních subvencí, které narušují vnitřní trh, a pro nápravu těchto narušení. K těmto narušením může dojít v souvislosti s jakoukoli hospodářskou činností, zejména pak v případě spojování podniků a při zadávacích řízeních.

2. Toto nařízení se vztahuje na zahraniční subvence poskytnuté podniku, který vykonává hospodářskou činnost na vnitřním trhu. Podnik, který získá kontrolu nad podnikem usazeným v Unii nebo který se s takovým podnikem sloučí, nebo podnik, který se zúčastní zadávacího řízení, se považuje za podnik, který vykonává hospodářskou činnost na vnitřním trhu.

Článek 2

Existence zahraniční subvence

1. Pro účely tohoto nařízení se existence zahraniční subvence předpokládá tehdy, pokud některá třetí země poskytne finanční příspěvek, který přinese výhodu podniku vykonávajícímu hospodářskou činnost na vnitřním trhu a který je právně nebo fakticky omezen na jednotlivý podnik nebo odvětví nebo na několik podniků nebo odvětví.

2. Pro účely tohoto nařízení

   a) finanční příspěvek zahrnuje:

[9] Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů (Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1).

i) převod finančních prostředků nebo závazků, jako jsou kapitálové injekce, granty, úvěry, úvěrové záruky, daňové pobídky, započtení provozních ztrát, kompenzace finančního zatížení uloženého orgány veřejné moci, prominutí dluhu, kapitalizace pohledávek nebo restrukturalizace dluhu;

ii) zřeknutí se příjmů, které jsou jinak splatné, nebo

iii) dodávku nebo nákup zboží či služeb;

b) finanční příspěvek poskytnutý třetí zemí zahrnuje finanční příspěvek poskytnutý:

i) ústředními vládními institucemi a orgány státní správy na všech ostatních úrovních;

ii) zahraničními veřejnými subjekty, jejichž činnost lze připsat třetí zemi, s ohledem na faktory, jakými jsou charakteristiky tohoto subjektu, právní a hospodářské prostředí převažující ve státě, v němž subjekt působí, včetně úlohy vlády v jeho hospodářství, nebo

iii) jakýmkoli soukromým subjektem, jehož činnost lze připsat třetí zemi, při zohlednění všech relevantních okolností.

Článek 3

Narušení vnitřního trhu

1. Existence narušení vnitřního trhu se předpokládá, pokud zahraniční subvence může zlepšit konkurenční postavení dotčeného podniku na vnitřním trhu a pokud přitom skutečně nebo potenciálně negativně ovlivní hospodářskou soutěž na vnitřním trhu. To, zda dochází k narušení vnitřního trhu, se určí na základě ukazatelů, k nimž může patřit:

a) výše subvence;

b) povaha subvence;

c) situace podniku a dotčených trhů;

d) úroveň hospodářské činnosti dotčeného podniku na vnitřním trhu;

e) účel a podmínky spojené se zahraniční subvencí a její využití na vnitřním trhu.

2. Zahraniční subvence pravděpodobně nenaruší vnitřní trh, pokud je její celková částka nižší než 5 milionů EUR za období jakýchkoli tří po sobě následujících účetních období.

Článek 4

Kategorie zahraničních subvencí, které s největší pravděpodobností naruší vnitřní trh

Zahraniční subvence spadající do některé z následujících kategorií s největší pravděpodobností naruší vnitřní trh:

1. zahraniční subvence poskytnutá podniku, který je v potížích a který by tedy při neexistenci subvence v krátkodobém nebo střednědobém horizontu pravděpodobně ukončil činnost, pokud není k dispozici plán restrukturalizace, který by mohl vést

k dlouhodobé životaschopnosti tohoto podniku a který by zahrnoval významný vlastní příspěvek podniku;

2. zahraniční subvence ve formě neomezené záruky za dluhy nebo závazky podniku, tj. bez jakéhokoli omezení, pokud jde o výši nebo dobu trvání této záruky;

3. zahraniční subvence přímo usnadňující spojení podniků;

4. zahraniční subvence, která umožňuje podniku podat nepřiměřeně výhodnou nabídku, na jejímž základě by podniku byla zadána veřejná zakázka.

Článek 5

Vyvažování

1. Komise v odůvodněných případech porovná negativní účinky zahraniční subvence z hlediska narušení vnitřního trhu a pozitivní účinky na rozvoj příslušné hospodářské činnosti.

2. Při rozhodování o tom, zda uložit nápravná opatření nebo přijmout závazky, jakož i o povaze a míře těchto nápravných opatření nebo závazků, Komise zváží poměr mezi negativními a pozitivními účinky.

Článek 6

Závazky a nápravná opatření

1. Za účelem nápravy narušení vnitřního trhu, které je skutečně nebo potenciálně způsobeno zahraniční subvencí, Komise může uložit nápravná opatření. Dotčený podnik může rovněž nabídnout závazky.

2. Závazky nebo nápravná opatření musí plně a účinně napravit narušení vnitřního trhu způsobené zahraniční subvencí.

3. Závazky nebo nápravná opatření mohou být následující:

   a) nabídnutí přístupu za spravedlivých a nediskriminačních podmínek k infrastruktuře, která byla získána nebo podpořena prostřednictvím narušujících zahraničních subvencí, pokud již není tento spravedlivý a nediskriminační přístup stanoven v právních předpisech platných v Unii;

   b) snížení kapacity nebo omezení účasti na trhu;

   c) upuštění od určitých investic;

   d) udělování licencí za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek na aktiva nabytá nebo vyvinutá za pomoci zahraničních subvencí;

   e) zveřejňování výsledků výzkumu a vývoje;

   f) odprodej určitých aktiv;

   g) požadavek, aby dotčené podniky zrušily spojení;

   h) vrácení zahraniční subvence, včetně odpovídající úrokové sazby.

4. Komise může stanovit požadavky týkající se podávání zpráv a požadavky na transparentnost.

5. Pokud podnik nabídne závazky, které plně a účinně napraví narušení vnitřního trhu, může je Komise přijmout a učinit je pro podnik závaznými v rámci rozhodnutí se závazky podle čl. 9 odst. 3.

6. Pokud dotčený podnik navrhne vrácení zahraniční subvence včetně odpovídající úrokové sazby, Komise toto vrácení přijme jako závazek, pokud si může ověřit, že vrácení je transparentní a účinné, přičemž zohlední riziko obcházení tohoto nařízení.

KAPITOLA 2: PŘEZKUM ZAHRANIČNÍCH SUBVENCÍ Z MOCI ÚŘEDNÍ

Článek 7

Přezkum zahraničních subvencí z moci úřední

Komise může z vlastní iniciativy přezkoumat informace z jakéhokoli zdroje týkající se údajných narušujících zahraničních subvencí.

Článek 8

Předběžný přezkum

1. Komise si vyžádá veškeré informace, které považuje za nezbytné k předběžnému posouzení toho, zda finanční příspěvek, který je předmětem přezkumu, představuje zahraniční subvenci a zda narušuje vnitřní trh. Za tímto účelem může Komise zejména:

   a) požadovat informace podle článku 11;

   b) provádět inspekce v rámci Unie i mimo ni v souladu s článkem 12 nebo článkem 13.

2. Pokud se Komise na základě předběžného přezkumu domnívá, že má dostatek informací o tom, že podniku byla poskytnuta zahraniční subvence, která narušuje vnitřní trh:

   a) přijme rozhodnutí o zahájení hloubkového šetření (dále jen „rozhodnutí o zahájení hloubkového šetření“), ve kterém shrne příslušné věcné a právní otázky a připojí předběžné posouzení existence zahraniční subvence a skutečného nebo potenciálního narušení vnitřního trhu;

   b) informuje dotčený podnik a

   c) zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*, v němž vyzve zúčastněné strany, členské státy a dotčenou třetí zemi, aby ve stanovené lhůtě písemně vyjádřily svá stanoviska.

3. Pokud Komise po předběžném posouzení dospěje k závěru, že pro zahájení hloubkového šetření neexistují dostatečné důvody buď proto, že žádná zahraniční subvence neexistuje, nebo proto, že neexistují žádné náznaky skutečného nebo potenciálního narušení vnitřního trhu, uzavře předběžný přezkum a informuje dotčený podnik.

Článek 9

Hloubkové šetření

1. V průběhu hloubkového šetření Komise dále posuzuje zahraniční subvenci narušující vnitřní trh, která byla identifikována v rozhodnutí o zahájení hloubkového šetření, a vyžádá si veškeré informace, které považuje za nezbytné v souladu s články 11, 12 a 13.
2. Pokud Komise zjistí, že zahraniční subvence narušuje vnitřní trh podle článků 3 až 5, může uložit nápravná opatření (dále jen „rozhodnutí s nápravnými opatřeními“).
3. Pokud Komise zjistí, že zahraniční subvence narušuje vnitřní trh podle článků 3 až 5, a dotčený podnik nabídne závazky, které Komise považuje za přiměřené a dostačující k úplné a účinné nápravě narušení vnitřního trhu, může příslušnému podniku uložit svým rozhodnutím jejich splnění jako závazné (dále jen „rozhodnutí se závazky“). Rozhodnutí, kterým se přijímá vrácení zahraniční subvence podle čl. 6 odst. 6, se považuje za rozhodnutí se závazky.
4. Komise přijme rozhodnutí o nevznesení námitek, pokud zjistí, že:
   a) předběžné posouzení uvedené v rozhodnutí o zahájení hloubkového šetření se nepotvrdilo nebo
   b) narušení vnitřního trhu je vyváženo pozitivními účinky ve smyslu článku 5.

Článek 10

Předběžná opatření

Komise může přijmout předběžná opatření, pokud:

1. existují informace o tom, že finanční příspěvek představuje zahraniční subvenci a narušuje vnitřní trh, a
2. existuje vážné riziko podstatného a nenapravitelného narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu.

Článek 11

Žádosti o informace

1. Komise může požadovat, aby dotčený podnik poskytl veškeré nezbytné informace.
2. Komise si může tyto informace vyžádat i od jiných podniků nebo sdružení podniků.
3. Žádost o informace adresovaná podniku nebo sdružení podniků:
   a) uvádí, jaký je její právní základ a účel, specifikuje, jaké informace jsou požadovány, a stanoví přiměřenou lhůtu, ve které mají být informace poskytnuty;
   b) obsahuje prohlášení, že pokud budou poskytnuté informace nesprávné, neúplné nebo zavádějící, mohly by být uloženy pokuty a penále stanovené v článku 15;

c) obsahuje prohlášení, že v souladu s článkem 14 nedostatečná spolupráce ze strany dotčeného podniku umožňuje Komisi přijmout rozhodnutí na základě dostupných skutečností.

4. Na žádost Komise poskytnou členské státy Komisi veškeré informace nezbytné pro splnění povinností, které jí ukládá toto nařízení.

5. Komise může také požadovat poskytnutí veškerých nezbytných informací od dotčené třetí země.

Článek 12

Inspekce v Unii

1. Komise může provádět nezbytné inspekce podniků.

2. Pokud Komise takovou inspekci provede, úředníci pověření Komisí provedením inspekce jsou oprávněni:

a) vstupovat do budov a na pozemky dotčených podniků;

b) zkoumat účetní knihy a jiné obchodní záznamy a pořizovat či požadovat jejich kopie;

c) požádat kteréhokoli zástupce nebo zaměstnance podniku o vysvětlení skutečností nebo dokumentů týkajících se předmětu a účelu inspekce a zaznamenávat odpovědi;

d) zapečetit jakékoli podnikatelské prostory a účetní knihy nebo záznamy po dobu a v rozsahu, které jsou nezbytné pro inspekci.

3. Dotčený podnik se musí inspekcím nařízeným rozhodnutím Komise podrobit. Úředníci a ostatní doprovázející osoby pověřené Komisí provedením inspekce vykonávají své pravomoci po předložení rozhodnutí Komise, v němž:

a) je upřesněn předmět a účel inspekce;

b) je obsaženo prohlášení, že v souladu s článkem 14 nedostatečná spolupráce ze strany dotčeného podniku umožňuje Komisi přijmout rozhodnutí na základě dostupných údajů;

c) je uvedena možnost uložení pokut a penále podle článku 15.

4. S dostatečným předstihem před inspekcí zašle Komise oznámení o inspekci členskému státu, na jehož území má být provedena.

5. Úředníci Komise i úředníci zmocnění nebo jmenovaní členským státem, na jehož území má být inspekce provedena, poskytují na žádost členského státu nebo Komise aktivní součinnost úředníkům a ostatním doprovázejícím osobám pověřeným Komisí. Za tímto účelem jsou vybaveni pravomocemi uvedenými v odstavci 2.

6. Pokud úředníci nebo ostatní doprovázející osoby pověřené Komisí zjistí, že podnik odmítá inspekci ve smyslu tohoto článku, poskytne jim dotčený členský stát nezbytnou pomoc a podle potřeby požádá o pomoc policii nebo rovnocenný donucovací orgán, aby jim umožnil inspekci provést.

7. Na žádost Komise provede členský stát na svém území inspekci nebo jiné vyšetřovací opatření podle vnitrostátních právních předpisů, aby zjistil, zda existuje zahraniční subvence narušující vnitřní trh.

Článek 13

Inspekce mimo Unii

Za účelem plnění povinností, které Komisi ukládá toto nařízení, může Komise provádět inspekce na území třetí země za předpokladu, že dotčený podnik poskytl svůj souhlas a že vláda třetí země byla oficiálně informována a s inspekcí souhlasila. Ustanovení čl. 12 odst. 1 a 2 a čl. 12 odst. 3 písm. a) a b) se použijí obdobně.

Článek 14

Nedostatečná spolupráce

1. Komise může přijmout rozhodnutí podle článku 8 nebo článku 9 na základě dostupných údajů, pokud dotčený podnik nebo třetí země:

   a) poskytne v odpovědi na žádost o informace podle článku 11 neúplné, nesprávné nebo zavádějící informace;

   b) neposkytne požadované informace ve lhůtě stanovené Komisí;

   c) odmítne se podrobit inspekci Komise v rámci Unie nebo mimo ni nařízené podle článku 12 nebo článku 13 nebo

   d) brání předběžnému přezkumu nebo hloubkovému šetření jiným způsobem.

2. Pokud podnik nebo sdružení podniků, členský stát nebo třetí země dodají Komisi nesprávné nebo zavádějící informace, k těmto informacím se nepřihlíží.

3. Pokud dotčený podnik, včetně veřejných podniků, tj. podniků, nad nimiž má přímou nebo nepřímou kontrolu stát, neposkytne nezbytné informace ke stanovení toho, zda mu finanční příspěvek poskytuje výhodu, může se u tohoto podniku předpokládat, že takovou výhodu získal.

4. Při použití dostupných údajů může být výsledek řízení pro dotčený podnik méně příznivý, než kdyby podnik spolupracoval.

Článek 15

Pokuty a penále

1. Komise může svým rozhodnutím uložit pokuty nebo penále, pokud dotčený podnik nebo sdružení podniků úmyslně nebo z nedbalosti:

   a) poskytne v odpovědi na žádost podle článku 11 nesprávné, neúplné nebo zavádějící informace nebo informace neposkytne ve stanovené lhůtě;

   b) během inspekcí podle článku 12 předloží požadované účetní knihy nebo jiné záznamy týkající se podniku v neúplné podobě;

   c) v odpovědi na otázku podle čl. 12 odst. 2 písm. c):

      i) uvede nesprávnou nebo zavádějící odpověď;

      ii) neopraví ve lhůtě stanovené Komisí nesprávnou, neúplnou nebo zavádějící odpověď poskytnutou některým zaměstnancem nebo

iii) neposkytne nebo odmítne poskytnout úplnou odpověď ohledně skutečností týkajících se předmětu a účelu inspekce nařízené rozhodnutím přijatým podle čl. 12 odst. 3;

d) odmítne se podrobit inspekcím nařízeným podle článku 12 nebo poruší pečetě umístěné v souladu s čl. 12 odst. 2 písm. d).

2. Pokuty uložené v případech uvedených v odstavci 1 nepřesáhnou 1 % z celkového obratu dotčeného podniku nebo sdružení podniků za předchozí účetní období.

3. Penále uložené v případech uvedených v odstavci 1 nepřesáhne 5 % z průměrného denního celkového obratu dotčeného podniku nebo sdružení podniků v předchozím účetním období za každý pracovní den prodlení, jež se počítá ode dne stanoveného v rozhodnutí do doby, kdy podnik nebo sdružení podniků poskytnou úplné a správné informace požadované Komisí.

4. Před přijetím rozhodnutí v souladu s odstavcem 1 stanoví Komise konečnou lhůtu dvou týdnů, v níž má chybějící informace od dotčeného podniku nebo sdružení podniků obdržet.

5. Pokud dotčený podnik nedodrží rozhodnutí se závazky podle čl. 9 odst. 3, rozhodnutí o nařízení předběžných opatření podle článku 10 nebo rozhodnutí o uložení nápravných opatřeních podle čl. 9 odst. 2, může Komise rozhodnutím uložit:

a) pokuty nepřesahující 10 % celkového obratu dotčeného podniku za předchozí účetní období a

b) penále nepřesahující 5 % průměrného denního celkového obratu dotčeného podniku v předchozím účetním období za každý den nedodržování rozhodnutí, počínaje dnem rozhodnutí Komise o uložení tohoto penále, dokud Komise neshledá, že dotčený podnik rozhodnutí dodržuje.

6. Při stanovení výše pokuty nebo penále se zohlední povaha, závažnost a doba trvání porušení s náležitým přihlédnutím k zásadám proporcionality a přiměřenosti.

Článek 16

Zrušení

Komise může zrušit rozhodnutí přijaté podle čl. 9 odst. 2, 3 nebo 4 a přijmout nové rozhodnutí v kterémkoli z následujících případů:

1. pokud dotčený podnik jedná v rozporu se svými závazky nebo s uloženými nápravnými opatřeními;

2. pokud bylo rozhodnutí založeno na neúplných, nesprávných nebo zavádějících informacích.

KAPITOLA 3: SPOJOVÁNÍ PODNIKŮ

Článek 17

Narušení vnitřního trhu zahraničními subvencemi v případě spojování podniků

V případě spojení podniků se posouzení, zda dochází k narušení vnitřního trhu ve smyslu článků 3 nebo 4, omezí na dané spojení. Při posouzení se zohlední pouze zahraniční subvence poskytnuté v průběhu tří kalendářních let před uzavřením dohody, oznámením veřejné nabídky na koupi akcií nebo nabytím kontrolního podílu.

Článek 18

Definice spojování podniků a prahové hodnoty oznamovací povinnosti při spojování podniků

1. Pro účely tohoto nařízení se spojení považuje za vzniklé, jestliže dojde ke změně kontroly na trvalém základě v důsledku některé z těchto skutečností:

   a) fúze dvou či více původně nezávislých podniků nebo částí podniků;

   b) získání, jednou či více osobami již kontrolujícími nejméně jeden podnik nebo jedním či více podniky, ať již na základě koupě cenných papírů nebo majetku, smlouvy, či jiným způsobem, přímé nebo nepřímé kontroly nad jedním nebo více jinými podniky, ať celými, nebo jejich částmi.

2. Vytvoření společného podniku plnícího na trvalém základě všechny funkce samostatné hospodářské jednotky zakládá spojení ve smyslu odstavce 1.

3. Pro účely článku 19 se „spojení, které je nutno oznámit“ považuje za vzniklé, jestliže v tomto spojení

   a) nabytý podnik nebo alespoň jeden z podniků účastnících se spojení je usazen v Unii a v Unii dosahuje celkového obratu nejméně 500 milionů EUR a

   b) dotčené podniky obdržely během tří kalendářních let před oznámením souhrnný finanční příspěvek od třetích zemí ve výši přesahující 50 milionů EUR.

4. Při vytváření společného podniku uvedeného v odstavci 2 se „spojení, které je nutno oznámit“ považuje za vzniklé, jestliže:

   a) samotný společný podnik nebo jeden z jeho mateřských podniků je usazen v Unii a v Unii dosahuje celkového obratu nejméně 500 milionů EUR a

   b) samotný společný podnik a jeho mateřské podniky obdržely během tří kalendářních let před oznámením souhrnný finanční příspěvek od třetích zemí ve výši přesahující 50 milionů EUR.

Článek 19

Předběžné oznámení o spojení podniků

1. Spojení, která je nutno oznámit, jsou oznámena Komisi před jejich uskutečněním a po uzavření dohody, oznámení veřejné nabídky na koupi akcií nebo nabytí kontrolního podílu.

2. Dotčené podniky mohou rovněž oznámit navržené spojení, jestliže prokážou Komisi záměr v dobré víře uzavřít dohodu, nebo v případě veřejné nabídky na koupi akcií, jestliže veřejně oznámily záměr učinit takovouto nabídku, za podmínky, že zamýšlená dohoda či nabídka by vedly ke spojení, které je nutno oznámit, podle odstavce 1.

3. Spojení, které sestává z fúze ve smyslu čl. 18 odst. 1 písm. a) nebo ze získání společné kontroly ve smyslu čl. 18 odst. 1 písm. b), oznámí společně účastníci fúze nebo strany, které získávají společnou kontrolu. Ve všech ostatních případech oznámení učiní osoby nebo podniky, které získávají kontrolu nad jedním nebo více podniky nebo nad jejich částmi.

4. Pokud dotčený podnik nesplní oznamovací povinnost, Komise může přezkoumat spojení podléhající této povinnosti v souladu s tímto nařízením tím, že si oznámení o tomto spojení vyžádá. V takovém případě není Komise vázána lhůtami uvedenými v čl. 23 odst. 1 a 4.

5. Komise může požádat o předběžné oznámení jakéhokoli spojení, jež není spojením, které je nutno oznámit, ve smyslu článku 18, kdykoli před jeho uskutečněním, pokud má podezření, že dotčené podniky mohly v průběhu tří let před provedením tohoto spojení využívat zahraniční subvence. Toto spojení se pro účely tohoto nařízení považuje za spojení, které je nutno oznámit.

Článek 20

Definice kontroly

1. Pro účely článku 18 se kontrola skládá z práv, smluv nebo jiných prostředků, které jednotlivě nebo společně a s ohledem na dané skutečnosti nebo právní předpisy poskytují možnost uplatnění rozhodujícího vlivu v určitém podniku, zejména na základě:

   a) vlastnického práva nebo práva užívání všech aktiv podniku nebo jejich části;

   b) práv nebo smluv, které poskytují rozhodující vliv na složení, hlasování nebo rozhodování orgánů podniku.

2. Kontrolu získávají osoby nebo podniky, které:

   a) mají práva, která vyplývají z dotčených smluv, nebo

   b) i když nemají práva vyplývající z těchto smluv, jsou oprávněny tato práva vykonávat.

Článek 21

Výpočet obratu

1. Celkový obrat se skládá z částek nabytých dotčenými podniky v předchozím účetním období z prodeje výrobků a poskytování služeb spadajících do rámce běžných činností těchto podniků, po odečtení rabatu a daně z přidané hodnoty a dalších daní přímo spojených s obratem. Celkový obrat daného podniku nezahrnuje prodej výrobků nebo poskytování služeb mezi podniky uvedenými v odstavci 4.

   Obrat na vnitřním trhu zahrnuje prodané výrobky a poskytnuté služby podnikům nebo spotřebitelům na vnitřním trhu.

2. Pokud spojení sestává z nabytí částí jednoho nebo více podniků, bez ohledu na to, zda mají právní subjektivitu, či nikoli, bere se v úvahu odchylně od odstavce 1, pokud jde o prodávajícího nebo prodávající, pouze obrat související s částmi, které jsou předmětem spojení.

Avšak dvě nebo více transakcí ve smyslu prvního pododstavce, k nimž dojde během dvou let mezi stejnými osobami nebo podniky, se považují za jedno a totéž spojení, jež vzniklo v den, kdy došlo k poslední transakci.

3. Místo obratu se pro následující kategorie podniků použije:

a) pro úvěrové instituce a ostatní finanční instituce součet následujících příjmových položek, jak jsou definovány směrnicí Rady 86/635/EHS[10], po případném odečtení daně z přidané hodnoty a dalších daní přímo spojených s těmito položkami:

i) příjem z úroků a obdobný příjem;

ii) příjem z cenných papírů:

– příjem z akcií a jiných cenných papírů s variabilním výnosem,

– příjem z majetkových účastí,

– příjem z akcií v přidružených podnicích;

iii) výnosy z poplatků a provizí;

iv) čistý zisk z finančních operací;

v) ostatní provozní výnosy;

b) pro pojišťovny hodnota hrubého předepsaného pojistného, které zahrnuje veškeré přijaté a očekávané platby vztahující se k pojistným smlouvám uzavřeným těmito pojišťovnami nebo na jejich účet, včetně vyplaceného zajišťovacího pojistného, a po odpočtu daní a jim podobných příspěvků nebo poplatků předepsaných odkazem na jednotlivé platby pojistného nebo celkovou částku pojistného;

Pro účely písmene a) pro úvěrové nebo finanční instituce na vnitřním trhu obrat zahrnuje ty příjmové položky, které jsou v tomto písmeni definovány a které obdržela pobočka nebo jiná organizační složka této instituce působící na vnitřním trhu.

4. Aniž je dotčen odstavec 2, celkový obrat dotčeného podniku se vypočítá jako součet příslušných obratů:

a) dotčeného podniku;

b) těch podniků, ve kterých dotčený podnik, přímo či nepřímo:

i) vlastní více než polovinu základního kapitálu nebo obchodních aktiv;

ii) má pravomoc vykonávat více než polovinu hlasovacích práv;

iii) má pravomoc jmenovat více než polovinu členů dozorčí rady, představenstva nebo orgánů právně zastupujících podnik;

[10] Směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí (Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1).

iv) má pravomoc řídit záležitosti podniku;

c) těch podniků, které mají v dotčeném podniku jakákoli práva či pravomoci uvedené v písmeni b);

d) těch podniků, ve kterých má podnik uvedený v písmeni c) jakákoli práva či pravomoci uvedené v písmeni b);

e) těch podniků, ve kterých dva nebo více podniků uvedených v písmenech a) až d) má společně jakákoli práva či pravomoci uvedené v písmeni b).

5. V případě, kdy dotčené podniky mají společně práva či pravomoci uvedené v odst. 4 písm. b), se při výpočtu celkového obratu dotčených podniků

a) zohlední obrat vyplývající z prodeje výrobků a poskytování služeb mezi tímto společně kontrolovaným podnikem a jakýmkoli třetím podnikem a tento obrat se rovným dílem rozdělí mezi dotčené podniky;

b) nezohlední obrat vyplývající z prodeje výrobků nebo poskytování služeb mezi tímto společně kontrolovaným podnikem a každým z dotčených podniků nebo jakýmkoli jiným podnikem spojeným s některým z nich ve smyslu odst. 4 písm. b) až e).

Článek 22

Celkový finanční příspěvek

Celkový finanční příspěvek dotčenému podniku se vypočítá sečtením příslušných finančních příspěvků přijatých od třetích zemí všemi podniky uvedenými v čl. 21 odst. 4 písm. a) až e).

Článek 23

Pozastavení spojování a lhůty

1. Spojení, které je nutno oznámit, se neuskuteční dříve, než je oznámeno.

Kromě toho se použijí tyto lhůty:

a) pokud Komise obdrží úplné oznámení, spojení se neuskuteční po dobu 25 pracovních dnů od obdržení tohoto oznámení;

b) pokud Komise nejpozději do 25 pracovních dnů od obdržení úplného oznámení zahájí hloubkové šetření, spojení se neuskuteční po dobu 90 pracovních dnů od zahájení hloubkového šetření; pokud dotčené podniky nabídnou závazky podle článku 6 s cílem napravit narušení vnitřního trhu, tato lhůta se prodlouží o patnáct pracovních dnů;

c) pokud je na základě rozhodnutí podle čl. 24 odst. 3 písm. a) nebo b) vydáno prohlášení, že spojení vnitřní trh nenarušuje, může se spojení následně uskutečnit.

Každá lhůta začíná pracovním dnem následujícím po dni obdržení úplného oznámení nebo přijetí příslušného rozhodnutí Komise.

2. Odstavec 1 nebrání uskutečnění veřejné nabídky na koupi akcií nebo sledu operací s cennými papíry, včetně těch převoditelných do jiných cenných papírů přijatých k

obchodování na trhu, jakým je burza cenných papírů, v jejichž důsledku je od rozdílných prodávajících získána kontrola, za podmínky, že:

a) spojení je neprodleně oznámeno Komisi podle článku 19 a

b) nabyvatel nevykonává hlasovací práva spojená s těmito cennými papíry nebo tak činí pouze s cílem zachovat plnou hodnotu svých investic na základě výjimky udělené Komisí podle odstavce 3.

3. Komise může na základě žádosti udělit výjimku z povinností uložených v odstavcích 1 nebo 2. V žádosti o udělení výjimky se uvedou důvody pro udělení výjimky. Při rozhodování o žádosti vezme Komise v úvahu zejména účinky pozastavení na jeden nebo více podniků dotčených spojením nebo na třetí stranu a riziko narušení vnitřního trhu, které spojení představuje. Tato výjimka může být udělena s výhradou určitých podmínek a povinností, aby bylo zajištěno, že nedojde k narušení vnitřního trhu. O výjimku lze požádat a lze ji udělit kdykoli, před oznámením nebo po provedení transakce.

4. Lhůty stanovené v odst. 1 písm. b) se prodlouží, pokud o to dotčené podniky požádají nejpozději patnáct pracovních dnů po zahájení hloubkového šetření podle článku 8. Dotčené podniky mohou podat pouze jednu takovou žádost. Stejně tak může lhůty uvedené v odst. 1 písm. b) Komise prodloužit kdykoli po zahájení hloubkového šetření se souhlasem dotčených podniků. Celkové trvání jakýchkoli prodloužení učiněných na základě tohoto odstavce nepřekročí 20 pracovních dnů.

5. Lhůty stanovené v odstavci 1 mohou být výjimečně pozastaveny, pokud podniky neposkytly úplné informace, o které Komise požádala podle článku 11, nebo se odmítly podrobit inspekci nařízené rozhodnutím podle článku 12.

6. Komise může přijmout rozhodnutí podle čl. 24 odst. 3, aniž by byla vázána lhůtami uvedenými v odstavcích 1 až 4, pokud:

a) zjistí, že spojení bylo uskutečněno v rozporu se závazky připojenými k rozhodnutí přijatému podle čl. 24 odst. 3 písm. a), v němž bylo konstatováno, že spojení by při neexistenci závazků narušovalo vnitřní trh, nebo

b) rozhodnutí bylo zrušeno podle čl. 24 odst. 1.

7. Jakákoli transakce provedená v rozporu s odstavcem 1 se považuje za platnou teprve po přijetí rozhodnutí podle čl. 24 odst. 3.

8. Tento článek nemá žádný vliv na platnost transakcí s cennými papíry, včetně těch převoditelných do jiných cenných papírů přijatých k obchodování na trhu, jakým je burza cenných papírů, ledaže by kupující a prodávající věděli nebo měli vědět, že daná transakce byla uskutečněna v rozporu s odstavcem 1.

Článek 24

Procesní pravidla platná pro předběžný přezkum a hloubkové šetření oznámených spojení

1. Na oznámená spojení se uplatní článek 8, čl. 9 odst. 1, 3 a 4 a články 10, 11, 12, 13, 14 a 16.

2. Komise může zahájit hloubkové šetření podle čl. 8 odst. 2 nejpozději 25 pracovních dnů po obdržení úplného oznámení.

3. Po provedení hloubkového šetření Komise přijme některé z následujících rozhodnutí:

a) rozhodnutí se závazky podle čl. 9 odst. 3;

b) rozhodnutí o nevznesení námitek podle čl. 9 odst. 4;

c) rozhodnutí o zákazu spojení, pokud Komise zjistí, že zahraniční subvence narušuje vnitřní trh podle článků 3 až 5.

4. Rozhodnutí podle odstavce 3 se přijímají nejpozději do 90 pracovních dnů po zahájení hloubkového šetření, případně s prodloužením podle čl. 23 odst. 1 písm. b) a čl. 23 odst. 4 a 5. Pokud Komise ve stanovené lhůtě nepřijme rozhodnutí, mohou dotčené podniky spojení uskutečnit.

5. V každé žádosti o informace určené podniku Komise upřesní, zda budou lhůty pozastaveny podle čl. 23 odst. 5 v případě, že podnik neposkytne úplné informace ve stanovené lhůtě.

6. Pokud Komise zjistí, že spojení již bylo uskutečněno, přičemž se zjistilo, že toto spojení narušuje vnitřní trh podle článků 3 až 5, může přijmout jedno z následujících opatření:

a) požadovat, aby dotčené podniky spojení zrušily, zejména prostřednictvím zrušení fúze nebo odprodeje všech nabytých akcií nebo majetku, tak aby byl obnoven stav existující před uskutečněním spojení; v případech, kdy obnovení stavu existujícího před uskutečněním spojení není možné prostřednictvím zrušení spojení, může Komise přijmout jakákoli jiná opatření, která jsou přiměřená pro dosažení takovéhoto obnovení v co největší možné míře;

b) nařídit jakékoli jiné přiměřené opatření s cílem zajistit, aby dotčené podniky zrušily spojení nebo přijaly jiná opatření za účelem obnovy stavu před uskutečněním spojení, jak je to vyžadováno v jejím rozhodnutí.

Opatření uvedená v písmenech a) a b) mohou být uložena buď rozhodnutím podle odst. 3 písm. c), nebo samostatným rozhodnutím.

Komise může přijmout jakékoli z opatření uvedených v písmenech a) nebo b), pokud zjistí, že spojení bylo uskutečněno v rozporu s rozhodnutím přijatým podle odst. 3 písm. a), ve kterém bylo konstatováno, že při neexistenci závazků by spojení splňovalo kritérium stanovené v odst. 3 písm. c).

7. Komise může nařídit předběžná opatření uvedená v článku 10 také v případě, že:

a) spojení se uskutečnilo v rozporu s článkem 19;

b) spojení se uskutečnilo v rozporu s rozhodnutím se závazky podle odst. 3 písm. a) tohoto článku.

Článek 25

Pokuty a penále platné pro spojování podniků

1. Komise může ukládat pokuty a penále, jak stanoví článek 15.

2. Kromě toho může Komise rozhodnutím uložit dotčeným podnikům pokuty nepřesahující 1 % jejich celkového obratu za předchozí účetní období, pokud

úmyslně nebo z nedbalosti poskytnou v oznámení podle článku 19 nebo v jeho doplnění nesprávné nebo zavádějící informace.

3. Komise může rozhodnutím uložit dotčeným podnikům pokuty nepřesahující 10 % jejich celkového obratu za předchozí účetní období, pokud úmyslně nebo z nedbalosti:

   a) neoznámí spojení, které je nutno oznámit, v souladu s článkem 19 před jeho uskutečněním, pokud k tomu nejsou výslovně oprávněny podle článku 23;

   b) uskuteční oznámené spojení v rozporu s článkem 23;

   c) uskuteční oznámené spojení, které je zakázáno podle čl. 24 odst. 3 písm. c).

KAPITOLA 4: ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

Článek 26

Narušení vnitřního trhu zahraničními subvencemi při zadávacích řízeních

Zahraničními subvencemi, které způsobují narušení zadávacího řízení nebo u kterých hrozí, že ho způsobí, se rozumí zahraniční subvence, jež umožňují podniku podat nabídku týkající se stavebních prací, dodávek nebo služeb, která je nepřiměřeně výhodná. Posouzení toho, zda dochází k narušení vnitřního trhu podle článku 3 a zda se ve vztahu k dotčeným stavebním pracím, dodávkám nebo službám jedná o nepřiměřeně výhodnou nabídku, je omezeno na příslušné zadávací řízení. Při posuzování se berou v úvahu pouze zahraniční subvence poskytnuté v průběhu tří let před oznámením.

Článek 27

Definice zadávacích řízení a prahová hodnota oznamovací povinnosti při zadávacích řízeních

1. Pro účely článku 28 se zadávacím řízením rozumí:

   a) jakýkoli typ zadávacího řízení stanoveného ve směrnicích Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU a 2014/25/EU pro uzavření veřejné zakázky ve smyslu čl. 2 odst. 1 bodu 5 směrnice 2014/24/EU nebo zakázky na dodávky, stavební práce a služby ve smyslu čl. 2 bodu 1 směrnice 2014/25/EU;

   b) postup udělení koncese na stavební práce nebo na služby ve smyslu čl. 5 bodu 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/23/EU;

   c) postupy zadávání zakázek uvedené v čl. 10 odst. 4 písm. a) směrnice 2014/23/EU, čl. 9 odst. 1 písm. a) směrnice 2014/24/EU a čl. 20 odst. 1 písm. a) směrnice 2014/25/EU.

2. Pro účely článku 28 zahraniční finanční příspěvek v zadávacím řízení v EU, který je nutno oznámit, se považuje za vzniklý, když odhadovaná hodnota dané veřejné zakázky je rovna nebo větší než 250 milionů EUR.

3. Tato kapitola se nevztahuje na postupy zadávání zakázek spadající do působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES[11].

4. Pro účely této kapitoly se použijí definice pojmů „veřejný zadavatel“ podle článku 6 směrnice 2014/23/EU, čl. 2 bodu 1 směrnice 2014/24/EU, článku 3 směrnice 2014/25/EU a „zadavatel“ podle článku 7 směrnice 2014/23/EU a článku 4 směrnice 2014/25/EU.

Článek 28

Předběžné oznámení o zahraničních finančních příspěvcích v kontextu zadávacích řízení

1. Při podání nabídky nebo žádosti o účast v zadávacím řízení podniky buď oznámí veřejnému zadavateli nebo zadavateli veškeré zahraniční finanční příspěvky, které obdržely v průběhu tří let předcházejících tomuto oznámení, nebo v prohlášení potvrdí, že v posledních třech letech žádné zahraniční finanční příspěvky neobdržely. Podniky, které tyto informace nebo prohlášení nepředloží, zakázku nezískají.

2. Povinnost oznamovat zahraniční finanční příspěvky podle tohoto odstavce se vztahuje na hospodářské subjekty, skupiny hospodářských subjektů uvedené v čl. 26 odst. 2 směrnice 2014/23/EU, čl. 19 odst. 2 směrnice 2014/24/EU a čl. 37 odst. 2 směrnice 2014/25/EU, hlavní subdodavatele a hlavní dodavatele. Subdodavatel nebo dodavatel se považuje za hlavního, pokud jeho účast zajišťuje klíčové prvky plnění zakázky, a v každém případě, pokud ekonomický podíl jeho příspěvku přesahuje 30% odhadované hodnoty zakázky.

3. Pro skupiny hospodářských subjektů, hlavní subdodavatele a hlavní dodavatele zajistí oznámení vedoucí hospodářský subjekt.

4. Veřejný zadavatel nebo zadavatel postoupí neprodleně oznámení Komisi.

5. Pokud podnik, hospodářské subjekty nebo skupiny hospodářských subjektů uvedené v odstavci 1 neoznámí zahraniční finanční příspěvek nebo pokud toto oznámení není postoupeno Komisi, může Komise zahájit přezkum.

6. Má-li Komise podezření, že podnik mohl v průběhu tří let před podáním nabídky nebo žádosti o účast v zadávacím řízení využívat zahraniční subvence, může požádat o oznámení zahraničních finančních příspěvků obdržených tímto podnikem v jakémkoli zadávacím řízení, které nepodléhá oznamovací povinnosti podle čl. 27 odst. 2 nebo které spadá do oblasti působnosti odstavce 5 tohoto článku, a to kdykoli před zadáním veřejné zakázky. Jakmile Komise požádá o oznámení takového finančního příspěvku, považuje se tento příspěvek v rámci zadávacího řízení za zahraniční finanční příspěvek podléhající oznamovací povinnosti.

[11] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci postupů při zadávání některých zakázek na stavební práce, dodávky a služby zadavateli v oblasti obrany a bezpečnosti a o změně směrnic 2004/17/ES a 2004/18/ES (Úř. věst. L 216, 20.8.2009, s. 76).

Článek 29

Procesní pravidla platná pro předběžný přezkum a hloubkové šetření oznámených finančních příspěvků při zadávacích řízeních

1. Na oznámené finanční příspěvky při zadávacích řízeních se uplatní článek 8, čl. 9 odst. 1, 3 a 4 a články 11, 12, 13, 14, 16 a 22.

2. Komise provede předběžný přezkum nejpozději do 60 dnů po obdržení oznámení.

3. Komise rozhodne, zda ve lhůtě pro dokončení předběžného přezkumu zahájí hloubkové šetření, a neprodleně informuje dotčený podnik a veřejného zadavatele nebo zadavatele.

4. Komise může přijmout rozhodnutí o ukončení hloubkového šetření nejpozději do 200 dnů po obdržení oznámení. Tato lhůta může být za výjimečných okolností po konzultaci s dotčeným veřejným zadavatelem nebo zadavatelem prodloužena.

Článek 30

Rozhodnutí Komise

1. Pokud Komise po provedení hloubkového šetření zjistí, že podnik využívá zahraniční subvenci, která narušuje vnitřní trh podle článků 3 až 5, a pokud dotčený podnik nabídne závazky, které narušení vnitřního trhu plně a účinně odstraní, přijme rozhodnutí se závazky podle čl. 9 odst. 3. Posouzení podle článku 5 nevede ke změně původní nabídky předložené podnikem, která je neslučitelná s právem Unie.

2. Pokud dotčený podnik nenabídne závazky nebo pokud Komise usoudí, že závazky uvedené v odstavci 1 nejsou vhodné ani dostatečné k tomu, aby plně a účinně odstranily narušení, přijme rozhodnutí zakazující zadání veřejné zakázky dotčenému podniku (dále jen „rozhodnutí zakazující zadání veřejné zakázky“).

3. Pokud Komise po provedení hloubkového šetření nezjistí, že by podnik využíval zahraniční subvenci, která narušuje vnitřní trh, přijme rozhodnutí podle čl. 9 odst. 4.

Článek 31

Hodnocení při zadávacích řízeních, která zahrnují oznámení a pozastavení zadání zakázky

1. Během předběžného přezkumu a hloubkového šetření může pokračovat hodnocení nabídek v rámci zadávacího řízení. Zakázka není zadána před uplynutím lhůty stanovené v čl. 29 odst. 2.

2. Pokud je přijato rozhodnutí o zahájení hloubkového šetření podle čl. 29 odst. 3, zakázka není zadána podniku, který předkládá oznámení podle článku 28, dokud Komise nepřijme rozhodnutí podle čl. 30 odst. 3 nebo neuplyne lhůta stanovená v čl. 29 odst. 4. Pokud Komise nepřijme rozhodnutí v této lhůtě, může být zakázka zadána jakémukoli podniku, včetně podniku, který předkládá oznámení.

3. Zakázka může být zadána podniku, který předkládá prohlášení podle článku 28, dříve než Komise přijme některé z rozhodnutí podle článku 30 nebo než uplyne lhůta stanovená v čl. 29 odst. 4, pouze pokud je při hodnocení nabídek zjištěno, že daný podnik v každém případě předložil ekonomicky nejvýhodnější nabídku.

4. Pokud Komise vydá rozhodnutí podle čl. 30 odst. 2 týkající se ekonomicky nejvýhodnější nabídky, může být zakázka zadána podniku, který předložil druhou nejlepší nabídku, na kterou se rozhodnutí podle čl. 30 odst. 2 nevztahuje.

5. Pokud Komise přijme rozhodnutí v souladu s čl. 30 odst. 1 nebo čl. 30 odst. 3, může být zakázka zadána kterémukoli podniku, který předložil ekonomicky nejvýhodnější nabídku, včetně podniku nebo podniků, který/které předložil/y oznámení podle článku 28.

6. V každém případě musí veřejný zadavatel nebo zadavatel informovat Komisi o každém rozhodnutí, které se týká výsledku zadávacího řízení.

7. Zásady, jimiž se řídí zadávání veřejných zakázek, včetně proporcionality, nediskriminace, rovného zacházení a transparentnosti, jsou dodržovány u všech podniků zapojených do zadávacího řízení. Šetření týkající se zahraničních subvencí podle tohoto nařízení nevede k tomu, že by veřejný zadavatel nebo zadavatel s dotčeným podnikem jednal způsobem, který je s těmito zásadami v rozporu.

8. Každá lhůta začíná pracovním dnem následujícím po dni obdržení oznámení nebo přijetí příslušného rozhodnutí Komise.

Článek 32

Pokuty a penále platné pro finanční příspěvky v kontextu zadávacích řízení

1. Komise může ukládat pokuty a penále, jak stanoví článek 15.

2. Kromě toho může Komise rozhodnutím uložit dotčeným podnikům pokuty nepřesahující 1 % jejich celkového obratu za předchozí účetní období, pokud úmyslně nebo z nedbalosti poskytnou v oznámení podle článku 28 nebo v jeho doplnění nesprávné nebo zavádějící informace.

3. Komise může rozhodnutím uložit dotčeným podnikům pokuty nepřesahující 10 % jejich celkového obratu za předchozí účetní období, pokud úmyslně nebo z nedbalosti neoznámí subvenci podle článku 28 v průběhu zadávacího řízení.

KAPITOLA 5: SPOLEČNÁ PROCESNÍ USTANOVENÍ

Článek 33

Vztah mezi jednotlivými postupy

1. Finanční příspěvek oznámený v kontextu spojení podniků podle článku 19 může být významný a může být znovu posuzován ve vztahu k jiné hospodářské činnosti.

2. Finanční příspěvek oznámený v kontextu zadávacího řízení podle článku 28 může být významný a může být znovu posuzován ve vztahu k jiné hospodářské činnosti.

Článek 34

Šetření trhu

1. Pokud na základě dostupných informací vznikne důvodné podezření, že zahraniční subvence v určitém odvětví, pro určitý druh hospodářské činnosti nebo na základě určitého subvenčního nástroje mohou narušovat vnitřní trh, může Komise provést šetření trhu týkající se daného odvětví, daného druhu hospodářské činnosti nebo použití dotčeného subvenčního nástroje. V průběhu tohoto šetření trhu si může Komise vyžádat od dotčených podniků nebo sdružení podniků potřebné informace a může provádět nezbytné inspekce. Informace si Komise může vyžádat také od dotčeného členského státu nebo dotčené třetí země.
2. Komise může zveřejnit zprávu o výsledcích svého šetření trhu týkajícího se určitých odvětví, určitých druhů hospodářské činnosti nebo určitých subvenčních nástrojů a vyzvat zúčastněné strany k podání připomínek.
3. Komise může informace získané z takových šetření trhu použít v rámci postupů podle tohoto nařízení.
4. Použijí se články 11, 12, 13 a 15 tohoto nařízení.

Článek 35

Promlčecí lhůty

1. Pravomoci Komise podle článku 9 podléhají promlčecí lhůtě deseti let, počínaje dnem, kdy je dotčenému podniku poskytnuta zahraniční subvence. Jakýmkoli opatřením přijatým Komisí podle článků 8, 11, 12 nebo 13 v souvislosti se zahraniční subvencí se promlčecí lhůta přeruší. Po každém přerušení začíná promlčecí lhůta běžet znovu od začátku.
2. Pravomoci Komise ukládat pokuty a penále podle článků 15, 25 a 32 podléhají promlčecí lhůtě tří let, počínaje dnem, kdy došlo k porušení povinnosti uvedenému v článcích 15, 25 nebo 32. V případě trvajícího nebo opakovaného porušení povinnosti začíná promlčecí lhůta běžet dnem, kdy bylo takové porušení ukončeno. Jakýmkoli opatřením přijatým Komisí v souvislosti s porušením povinnosti uvedeným v článcích 15, 25 nebo 32 se promlčecí lhůta pro ukládání pokut nebo penále přeruší. Po každém přerušení začíná promlčecí lhůta běžet znovu od začátku.
3. Pravomoci Komise vymáhat rozhodnutí o uložení pokut a penále podle článků 15, 25 a 32 podléhají promlčecí lhůtě pěti let, počínaje dnem, kdy bylo rozhodnutí Komise o uložení pokut nebo penále přijato. Jakýmkoli opatřením přijatým Komisí nebo členským státem jednajícím na žádost Komise, jehož cílem je vymáhání platby pokuty nebo penále, se tato promlčecí lhůta přeruší. Po každém přerušení začíná promlčecí lhůta běžet znovu od začátku.

Článek 36

Zveřejňování rozhodnutí

1. Komise zveřejní souhrnné oznámení o rozhodnutích přijatých podle čl. 8 odst. 2.

2. Komise zveřejní rozhodnutí přijatá podle čl. 9 odst. 2, 3 a 4, čl. 24 odst. 3 a čl. 30 odst. 1, 2 a 3 v *Úředním věstníku Evropské unie*.

3. Komise vezme při zveřejnění souhrnných oznámení a rozhodnutí náležitě v úvahu oprávněné zájmy podniků na ochraně jejich obchodního tajemství a dalších důvěrných informací.

Článek 37

Příjemci rozhodnutí

1. Rozhodnutí přijatá podle článků 8, 9, 15, čl. 24 odst. 3, článku 25, čl. 30 odst. 1 a článku 32 jsou určena dotčeným podnikům nebo sdružení podniků. Komise rozhodnutí neprodleně oznámí příjemci a poskytne mu příležitost sdělit Komisi, které informace považuje za důvěrné. Komise poskytne dotčenému veřejnému zadavateli nebo zadavateli kopii všech rozhodnutí Komise určených podniku, který se účastní zadávacího řízení.

2. Rozhodnutí přijatá podle čl. 30 odst. 2 a 3 jsou určena dotčenému veřejnému zadavateli nebo zadavateli. Komise poskytne podniku, kterému je zadání veřejné zakázky zakázáno, kopii tohoto rozhodnutí.

Článek 38

Zveřejňování informací a právo na obhajobu

1. Komise před přijetím rozhodnutí podle článků 9, 15, čl. 24 odst. 3 písm. c), článku 25, čl. 30 odst. 2 nebo článku 32 poskytne dotčenému podniku příležitost předložit připomínky k důvodům, na jejichž základě má Komise v úmyslu přijmout rozhodnutí.

2. Komise ve svém rozhodnutí vychází pouze z důvodů, k nimž dotčené podniky dostaly příležitost předložit své připomínky.

Článek 39

Profesní tajemství

1. Informace získané na základě tohoto nařízení se použijí pouze pro účely, k nimž byly získány.

2. Komise, její úředníci a jiné osoby pracující pod jejím dohledem nesdělují informace, na které se vztahuje povinnost zachování profesního tajemství a které získali na základě tohoto nařízení.

3. Odstavce 1 a 2 nebrání zveřejnění statistik a zpráv, jež neobsahují údaje umožňující identifikaci konkrétních podniků nebo sdružení podniků.

KAPITOLA 6: VZTAH K JINÝM NÁSTROJŮM

Článek 40

Vztah k jiným nástrojům

1. Tímto nařízením není dotčeno použití článků 101, 102, 106, 107 a 108 Smlouvy, nařízení Rady (ES) č. 1/2003[12] a nařízení Rady (ES) č. 139/2004[13].

2. Tímto nařízením není dotčeno použití nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ze dne 8. června 2016[14].

3. Tímto nařízením není dotčeno použití nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/452[15].

4. Toto nařízení má přednost před nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1035 do doby, kdy začne být uvedené nařízení použitelné podle svého článku 18. V případech, kdy po tomto datu zahraniční subvence spadá do oblasti působnosti jak nařízení (EU) 2016/1035, tak tohoto nařízení, má přednost nařízení (EU) 2016/1035. Ustanovení tohoto nařízení vztahující se na zadávání veřejných zakázek a spojování podniků však mají předost před nařízením (EU) 2016/1035.

5. Toto nařízení má přednost před nařízením Rady (EHS) č. 4057/86.

6. Tímto nařízením není dotčeno použití nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/712. Na spojení podniků, která je nutno oznámit, definovaná v článku 18 tohoto nařízení, jež se týkají leteckých dopravců, se vztahují ustanovení kapitoly 3. Na zadávací řízení definovaná v článku 27 tohoto nařízení, jež se týkají leteckých dopravců, se vztahují ustanovení kapitoly 4.

7. Šetření podle tohoto nařízení se neprovede a opatření se neuloží ani nezachovají v případě, že by toto šetření nebo opatření byly v rozporu se závazky Unie vyplývajícími z jakýchkoli příslušných mezinárodních dohod, které uzavřela. Podle tohoto nařízení se zejména nepřijme žádné opatření, které by představovalo určité opatření proti subvenci ve smyslu článku 32.1 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních. Toto nařízení nebrání Unii ve výkonu jejích práv nebo plnění jejích povinností podle mezinárodních dohod.

---

[12] Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1).

[13] Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (nařízení ES o spojování) (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1).

[14] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 55).

[15] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/452 ze dne 19. března 2019, kterým se stanoví rámec pro prověřování přímých zahraničních investic směřujících do Unie (Úř. věst. L 79I, 21.3.2019, s. 1).

KAPITOLA 7: PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 41

Postup projednávání ve výboru pro přijímání rozhodnutí

Rozhodnutí podle článku 9, čl. 24 odst. 3 a článku 30 se přijímají poradním postupem podle čl. 43 odst. 2.

Článek 42

Postup projednávání ve výboru týkající se prováděcích aktů

1. Komise je zmocněna přijímat prováděcí akty týkající se:

   a) formy, obsahu a procesních podrobností oznámení o spojení podniků podle článku 19;

   b) formy, obsahu a procesních podrobností oznámení o zahraničních finančních příspěvcích při zadávacích řízeních podle článku 28;

   c) podrobností zveřejňování informací podle článku 38;

   d) formy, obsahu a procesních podrobností požadavků na transparentnost;

   e) podrobných pravidel výpočtu lhůt;

   f) podmínek a lhůt pro předkládání návrhů závazků podle článku 30;

   g) podrobných pravidel pro procesní kroky podle článků 28, 29, 30 a 31, pokud jde o šetření ohledně zadávacích řízení.

2. Prováděcí akty uvedené v odstavci 1 se přijímají poradním postupem podle čl. 43 odst. 2.

Článek 43

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 44

Akty v přenesené pravomoci

1. Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci pro účely:

   a) změny prahových hodnot oznamovací povinnosti stanovených v článcích 18 a 27 s ohledem na praktické zkušenosti Komise během prvních pěti let používání tohoto nařízení a s přihlédnutím k účinnosti tohoto používání;

   b) osvobození určitých kategorií dotčených podniků od oznamovací povinnosti podle článků 19 a 28 s ohledem na praktické zkušenosti Komise během prvních

pěti let používání tohoto nařízení v případě, že tyto zkušenosti umožňují určit hospodářské činnosti, v jejichž případě není pravděpodobné, že zahraniční subvence naruší vnitřní trh;

c) změny lhůt pro přezkum a hloubkové šetření stanovených v článcích 24 a 29.

2. Akty v přenesené pravomoci uvedené v odstavci 1 se přijímají v souladu s článkem 45.

Článek 45

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 44 je svěřena Komisi na dobu neurčitou, která začíná dva roky od data vstupu tohoto nařízení v platnost.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 44 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 44 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 46

Přezkum

Nejpozději do pěti let od vstupu tohoto nařízení v platnost předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení, k níž případně připojí, bude-li to považovat za vhodné, příslušné legislativní návrhy.

Článek 47

Přechodná ustanovení

1. Toto nařízení se vztahuje na zahraniční subvence poskytnuté v průběhu deseti let před datem použitelnosti tohoto nařízení, pokud tyto zahraniční subvence narušují vnitřní trh po začátku použitelnosti tohoto nařízení.
2. Toto nařízení se vztahuje na zahraniční finanční příspěvky poskytnuté v průběhu tří let před datem použitelnosti tohoto nařízení, pokud byly tyto zahraniční finanční příspěvky poskytnuty podniku, který oznamuje spojení nebo který oznamuje finanční příspěvky v kontextu zadávacího řízení podle tohoto nařízení.
3. Toto nařízení se nevztahuje na spojení, u kterých byla uzavřena dohoda, oznámena veřejná nabídka na koupi akcií nebo získán kontrolní podíl před datem použitelnosti tohoto nařízení.
4. Toto nařízení se nevztahuje na zadávací řízení zahájená před datem použitelnosti tohoto nařízení.

Článek 48

Vstup v platnost a datum použitelnosti

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne [datum: šest měsíců po vstupu v platnost].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda/předsedkyně*

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Nařízení Evropského parlamentu a Rady o zahraničních subvencích narušujících vnitřní trh

1.2. Příslušné oblasti politik

Oblast politiky: Hospodářská soutěž / jednotný trh

Dopad na rozpočet se týká nových úkolů svěřených Komisi, včetně úkolů přímého dohledu.

1.3. Návrh/podnět se týká:

☒ **nové akce**

☐ **nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci**[54]

☐ **prodloužení stávající akce**

☐ **sloučení jedné či více akcí v jinou/novou akci nebo přesměrování jedné či více akcí na jinou/novou akci**

1.4. Cíle

1.4.1. Obecné cíle

Obecným cílem tohoto podnětu je obnovit rovné podmínky na vnitřním trhu, tak aby nebyly narušovány zahraničními subvencemi.

1.4.2. Specifické cíle

Tento podnět má dva specifické cíle.

1. Určit subvence, které nejvíce narušují hospodářskou soutěž: tento specifický cíl se zabývá problémem obecného nedostatku informací o subvencích na mezinárodní úrovni a neexistencí kritérií a postupů pro posuzování možného narušení vnitřního trhu EU způsobeného zahraničními subvencemi.

2. Napravit narušení způsobená zahraničními subvencemi: tento cíl se zabývá problémem neexistence nástrojů k nápravě narušení způsobených zahraničními subvencemi poté, co jsou zjištěna.

1.4.3. Očekávané výsledky a dopady

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

Skupina zúčastněných stran	Praktické důsledky
Podniky	Za prvé, podniky, které potenciálně využívají zahraniční subvence, budou zúčastněnými stranami, jichž se tento podnět nejvíce dotkne. To se může potenciálně týkat každého podniku, a zejména podniků, jejichž konečnými vlastníky jsou cizí státní příslušníci a státní příslušníci EU.

[54] Uvedené v čl. 58 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

	Oznamovací povinnost zavedená pro spojování podniků a zadávání veřejných zakázek překračující určité prahové hodnoty bude pro tyto podniky znamenat administrativní zátěž. Kromě toho, pokud Komise zahájí šetření z moci úřední ve všech ostatních situacích na trhu, dotčené podniky budou muset předložit požadované informace. Pokud bude zjištěno, že podniky měly prospěch z narušujících zahraničních subvencí, budou podléhat nápravným opatřením, jako je vrácení subvence. Za druhé, podnikům, které nemají prospěch z narušujících zahraničních subvencí, přinese toto nařízení prospěch, protože obnoví a zachová rovné podmínky na vnitřním trhu. Za třetí, nařízením nebudou příliš dotčeny malé a střední podniky. Prahové hodnoty oznamovací povinnosti jsou pravděpodobně příliš vysoké na to, aby jimi mohly být dotčeny. Navíc vysoká prahová hodnota, pod níž není pravděpodobné, že by subvence vyvolávaly narušení, a která je 25krát vyšší než prahová hodnota *de minimis* pro státní podpory, je také pravděpodobně příliš vysoká, než aby se mohla dotknout většiny malých a středních podniků.
Spotřebitelé	Přestože spotřebitelé nebudou novými právními předpisy přímo dotčeni, může mít nařízení na spotřebitele v krátkodobém horizontu mírně negativní hospodářský dopad, protože může vést ke zvýšení cen, ačkoli se neočekává, že by bylo významné. Z dlouhodobého hlediska však budou mít spotřebitelé z předběžných kontrol potenciálně subvencovaných spojení podniků prospěch. Kontrola subvencovaných spojení může zejména podnítit inovace a efektivnost, protože nesubvencované podniky budou mít lepší šanci dosáhnout úspor z rozsahu. Řešení narušujících zahraničních subvencí také nad rámec spojování podniků navíc zlepší hospodářskou soutěž na vnitřním trhu, což nakonec přinese spotřebitelům prospěch v podobě nižších cen a lepších výrobků.
Třetí země	Tímto nařízením nebudou přímo dotčeny veřejné orgány ze třetích zemí. Komise jako donucovací orgán s nimi však může spolupracovat, pokud jde o žádosti o informace, nebo obecněji s nimi vést konzultace během celého postupu. Tento nástroj může obecně přimět třetí země, aby zvýšily úsilí o nalezení multilaterálních řešení a přehodnotily využívání subvencí ve svých investičních politikách.
Orgány veřejné správy	Orgánem veřejné správy, kterého se toto nařízení dotkne nejvíce, bude Komise, protože se stane jediným vymahatelem vyšetřovacích nástrojů. Předběžná kontrola subvencovaných spojení může vyžadovat přibližně 40 plných pracovních úvazků, předběžná kontrola subvencovaných nabídek při zadávání veřejných zakázek 45 plných pracovních úvazků a kontrola z moci úřední všech ostatních situací na trhu, do nichž jsou zapojeny narušující zahraniční subvence, může vyžadovat přibližně 60 plných pracovních úvazků. V mnohem menší míře budou nařízením ve střednědobém a dlouhodobém horizontu pravděpodobně dotčeny

	vnitrostátní orgány a veřejní zadavatelé, protože Komise bude pravděpodobně usilovat o vytvoření koordinačních mechanismů s vnitrostátními orgány, aby mohla vyšetřovací nástroj lépe prosazovat.

1.4.4. Ukazatele výkonnosti

Navrhované ukazatele vycházejí především z interních zdrojů údajů Komise nebo z konzultací, které bude Komise provádět. Podnět má být vyhodnocen do pěti let po vstupu v platnost. Hodnocení se zaměří zejména na to, zda a do jaké míry nařízení přispělo ke zlepšení fungování vnitřního trhu. Níže jsou uvedeny ukazatele navržené k monitorování plnění cílů politiky sledovaných tímto nařízením.

Specifické cíle	**Ukazatele monitorování**	**Zdroje údajů a/nebo metody shromažďování údajů**	**Jsou údaje již shromážděny?**	**Subjekty odpovědné za shromažďování údajů**
Určit subvence, které nejvíce narušují hospodářskou soutěž	Roční počet případů údajných narušujících zahraničních subvencí, které řeší orgán dohledu	Zdroje informací: - oznámení - předložení informací o trhu třetími stranami - řízení z moci úřední	Ne	Komise
	Podíl případů zahraničních subvencí, u kterých se zjistilo, že narušují hospodářskou soutěž, na celkovém počtu případů	Záznam všech konečných rozhodnutí, která zjistila narušení způsobená zahraničními subvencemi	Ne	Komise
	Podíl případů schválených díky ověřování vyváženosti na celkovém počtu případů	Záznam všech konečných rozhodnutí, kterými se konstatuje, že pozitivní dopady převažují nad narušením	Ne	Komise
Odstranit narušení způsobená zahraničními subvencemi	Názory zúčastněných stran na dopady uložených nápravných opatření	Konzultace se zúčastněnými stranami z EU o jejich názorech na dopady nápravných opatření	Ne	Komise

1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1. Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu

Nařízení by mělo být přímo použitelné. Než se začne nařízení uplatňovat, měla by Komise zavést účinné postupy pro jeho prosazování, zejména pro fungování systémů předběžného oznamování potenciálně subvencovaných spojení podniků a nabídek v rámci zadávání veřejných zakázek, ale také za účelem provádění šetření na trhu a výkonu veškerých dalších vyšetřovacích, donucovacích a monitorovacích pravomocí.

Jakmile nařízení vstoupí v platnost a o zahraničních subvencích bude k dispozici stále více informací, získá Komise lepší poznatky o účinnosti tohoto procesu. Pokud Komise na základě těchto informací usoudí, že postupy lze zlepšit, zefektivnit nebo zjednodušit, může prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci rozhodnout o změně příslušných prahových hodnot nebo osvobození určitých kategorií podniků od oznamovací povinnosti.

Podnět má být vyhodnocen do pěti let po vstupu v platnost. Hodnocení se zaměří zejména na to, zda a do jaké míry nařízení přispělo ke zlepšení fungování vnitřního trhu.

1.5.2. Přidaná hodnota ze zapojení Unie (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto bodu se „přidanou hodnotou ze zapojení Unie“ rozumí hodnota

plynoucí ze zásahu Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.

Důvody pro opatření na evropské úrovni (*ex ante*):

Hlavní příčinou problému je existence zahraničních subvencí, které způsobují narušení vnitřního trhu EU, přičemž neexistuje žádný regulační mechanismus, který by takovým narušením předcházel nebo je napravil. Přestože stávající soubor nástrojů EU obsahuje některá pravidla pro řešení zahraničních subvencí za určitých tržních okolností, tato pravidla nejsou dostatečná, čímž vzniká „mezera v právních předpisech“. Vzhledem k tomu, že výlučnou pravomoc v oblastech hospodářské soutěže a společné obchodní politiky má Unie, nejsou členské státy schopny tuto otázku vyřešit prostřednictvím jednotlivých politických opatření. Mezera v právních předpisech je podrobněji popsána v oddílech 1.5.3 a 1.5.4 níže.

Subvence jsou obvykle součástí širších průmyslových strategií třetích zemí. Jednotlivé země mají právo rozvíjet a provádět své vlastní průmyslové politiky včetně poskytování subvencí, což však může narušit trhy v jiných zemích. Podle údajů, které zaznamenala organizace Global Trade Alert (GTA), počet subvenčních opatření zaváděných po celém světě v posledních letech neustále roste. Do konce roku 2020 zavedlo pět největších obchodních partnerů EU 1 724 subvenčních opatření (Čína: 205, USA: 999, Spojené království: 104, Rusko: 414 a Švýcarsko: 2). Tři z těchto zemí (USA, Švýcarsko a Čína) jsou také hlavními partnery, pokud jde o tzv. přímé zahraniční investice „na zelené louce“ v EU. Stejných pět zemí oznámilo WTO následující částky subvencí na rok 2018: Čína (520 miliard EUR), USA (17 miliard EUR), Rusko (3,8 miliardy EUR), Spojené království (888 milionů EUR), Švýcarsko (697 milionů EUR). Z důkazů vyplývá, že tyto oznámené částky jsou podhodnoceny. Kombinací narůstajícího subvencování a vysoké úrovně obchodní a investiční činnosti mezi EU a jejími obchodními partnery vzniká rostoucí riziko narušení vnitřního trhu EU.

Očekávaná vytvořená přidaná hodnota na úrovni Unie (*ex post*):

Zdá se, že opatření EU má přidanou hodnotu. Cíle a přidanou hodnotu kontroly zahraničních subvencí lze především porovnat s cíli a přidanou hodnotou stávající kontroly státní podpory, tj. zajištěním účinné hospodářské soutěže a rovných podmínek na vnitřním trhu. Kritéria slučitelnosti státní podpory zajišťují, aby výše podpory byla omezena na nezbytné minimum a aby byla přiměřená pro dosažení cíle společného zájmu. Členským státům se proto brání v tom, aby utrácely nadměrné, a tedy narušující částky státní podpory, nebo aby mezi sebou vstupovaly do „závodů v poskytování subvencí“. Tržní disciplínu podporují rovněž veřejně dostupné informace o podpoře členských států. Těchto přínosů by nebylo možné dosáhnout na úrovni členských států.

Existence nařízení na úrovni EU navíc umožňuje potenciálním příjemcům zahraničních subvencí předem znát pravidla, která příslušný orgán dohledu použije k posouzení existence zahraničních subvencí a možných narušení, která způsobují. Tím je zaručena předvídatelnost a vyšší právní jistota systému v různých členských státech.

1.5.3. Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti

Níže (a v oddíle 1.5.4) je uveden přehled stávajících nástrojů EU a mezinárodních nástrojů v oblasti hospodářské soutěže, obchodu, zadávání veřejných zakázek a v některých odvětvových právních předpisech, který ilustruje stávající mezeru v

právních předpisech pro řešení narušení vnitřního trhu EU způsobených zahraničními subvencemi.

Pokud jde o pravidla EU v oblasti hospodářské soutěže, pravidla EU pro státní podpory se vztahují pouze na finanční podporu poskytovanou členskými státy EU a jejich cílem je zajistit, aby zásahy vlád EU nenarušovaly hospodářskou soutěž a obchod uvnitř EU. Pokud jde o narušující subvence poskytované třetími zeměmi, žádný takový kontrolní mechanismus neexistuje. Cílem pravidel EU týkajících se spojování podniků a antimonopolních pravidel EU je zabránit významnému narušení hospodářské soutěže v důsledku fúzí a akvizic, které by představovaly „významnou překážku účinné hospodářské soutěže“, nebo v důsledku protisoutěžních praktik podniků. Nezabývají se konkrétně tím, zda chování určitého podniku, například ve formě protisoutěžního stanovování cen, vyplývá ze zahraničních subvencí nebo je jimi usnadněno.

Nařízení o prověřování PZI navíc umožňuje členským státům provádět šetření zahraničních investic, které mohou mít dopad na bezpečnost a veřejný pořádek členského státu, a to tím, že posoudí jejich účinky na kritická aktiva a infrastrukturu. Nařízení se však konkrétně nezabývá otázkou narušení způsobených zahraničními subvencemi na vnitřním trhu.

Pokud jde o zadávání veřejných zakázek, stávající právní rámec EU se konkrétně nezabývá narušeními trhů EU s veřejnými zakázkami způsobenými zahraničními subvencemi. Směrnice 2014/24/EU a 2014/25/EU umožňují veřejným zadavatelům zamítnout mimořádně nízké nabídky, pokud je možné prokázat, že uchazeč získal neslučitelnou státní podporu, tyto směrnice však neobsahují žádné odpovídající ustanovení o zahraničních subvencích. Navíc, i když lze při celkovém posouzení nabídky zvážit otázku poskytnutí zahraničních subvencí, jakékoli zamítnutí nabídky jako mimořádně nízké musí být odůvodněno doložením skutečnosti, že zahraniční subvence je překážkou udržitelnosti nabídky a schopnosti uchazeče zakázku splnit za (mimořádně nízkou) nabídnutou cenu.

Cílem nástroje pro mezinárodní zadávání veřejných zakázek je motivovat obchodní partnery, aby s EU jednali o otevření svých trhů s veřejnými zakázkami pro podniky z EU. Po přijetí bude prosazovat zásadu vyváženého recipročního přístupu podniků z EU na trhy třetích zemí s veřejnými zakázkami, ale nebude moci řešit narušení způsobená zahraničními subvencemi v rámci EU.

Mezivládní dohody se uzavírají za účelem usnadnění investic. Mohou se vztahovat na organizaci zadávání veřejných zakázek určených ke společnému provádění nebo využívání projektu, zejména v případě velkých infrastruktur. Tyto zakázky jsou vyňaty z právních předpisů EU o zadávání veřejných zakázek za předpokladu, že jsou splněny podmínky stanovené v článku 9 směrnice 2014/24/EU, avšak musí být vždy v souladu se Smlouvami EU. Rušivé účinky zahraničních subvencí nejsou v rámci těchto dohod konkrétně zkoumány.

1.5.4. Slučitelnost s víceletým finančním rámcem a možné synergie s dalšími vhodnými nástroji

Podnět lze plně financovat přerozdělením prostředků v rámci příslušného okruhu víceletého finančního rámce (VFR). Finanční dopad na operační prostředky bude zcela pokryt přidělenými částkami, které předpokládá víceletý finanční rámec na období 2021–2027 v rámci finančního krytí programu pro jednotný trh.

Podnět bude těžit ze stávajících odborných znalostí v oblastech hospodářské soutěže, ochrany obchodu a zadávání veřejných zakázek, což může vést k vytváření součinnosti mezi stávajícími nástroji a snižování nezbytných nákladů.

V oblasti obchodní politiky Dohoda WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních a nástroje na ochranu obchodu umožňují EU reagovat na nekalou hospodářskou soutěž, pokud jde o újmu působící dovoz zboží, které je nespravedlivě oceněno cenou nižší, než je jeho běžná hodnota (antidumpingový nástroj), nebo subvencováno (antisubvenční nástroj). Antidumpingová a antisubvenční pravidla EU se však vztahují pouze na dovoz zboží a nevztahují se na služby, investice ani jiné finanční toky týkající se podniků působících v EU.

Na mezinárodní úrovni může EU žalovat člena WTO před panelem WTO za porušení Dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních. Oblast působnosti Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních je však také omezena jen na obchod se zbožím. Subvence nejsou vyloučeny z oblasti působnosti Všeobecné dohody WTO o obchodu službami (GATS). Dohoda GATS ve skutečnosti obsahuje oprávnění k dalšímu dojednání pravidel pro poskytování subvencí v oblasti služeb.

Pokud jde o dvoustranné dohody o volném obchodu, jsou mezi nimi s ohledem na ustanovení o subvencích velké rozdíly. Většina dohod o volném obchodu se v případě narušujících subvencí zaměřuje na transparentnost a konzultace. Některé z nich obsahují ustanovení zakazující subvence, které jsou považovány za obzvláště škodlivé (například neomezené záruky). Dohody uzavřené s některými sousedními zeměmi obsahují závazek zavedení systému kontroly subvencí inspirovaný pravidly EU pro státní podpory. Přestože oblast působnosti těchto dohod se týká subvencí, které ovlivňují obchod mezi EU a příslušnou třetí zemí, předpokládá se, že jurisdikce, které takové systémy kontroly subvencí mají, budou moci lépe identifikovat a řešit subvence, které narušují vnitřní trh EU. Pokud by k takovým případům došlo, dohody o volném obchodu včasné řešení těchto narušujících subvencí obvykle neposkytují.

Nařízení 2019/712 o ochraně hospodářské soutěže v letecké dopravě umožňuje Komisi provádět šetření, pokud získá důkazy o praktikách narušujících hospodářskou soutěž mezi leteckými dopravci EU a na trzích služeb letecké dopravy. Vztahuje se rovněž na subvence leteckým dopravcům ze třetích zemí, avšak nikoli na jiné aktéry leteckého řetězce, a neobsahuje žádná zvláštní pravidla pro zadávání veřejných zakázek ani pro subvencované akvizice cílových podniků v EU.

Nařízení (EU) 2016/1035 o ochraně proti cenám působícím újmu v loďařství by EU umožňovalo zasáhnout proti prodeji plavidel za nižší cenu, než je jejich běžná hodnota, což způsobuje újmu výrobnímu odvětví Unie, pokud by se použilo. Ačkoli však toto nařízení formálně vstoupilo v platnost, nepoužije se před vstupem loďařské dohody OECD v platnost, jak je stanoveno v článku 18 uvedeného nařízení. Vzhledem k tomu, že loďařská dohoda OECD nikdy nevstoupila v platnost (a ani se neočekává, že by k tomu mělo dojít), protože ji dosud neratifikoval dostatečný počet států, nařízení (EU) 2016/1035 se nepoužije.

1.5.5. Posouzení různých dostupných možností financování, včetně prostoru pro přerozdělení prostředků

Podnět lze plně financovat přerozdělením prostředků v rámci příslušného okruhu víceletého finančního rámce (VFR). Finanční dopad na operační prostředky bude

zcela pokryt přidělenými částkami, které předpokládá víceletý finanční rámec na období 2021–2027 v rámci finančního krytí programu pro jednotný trh.

1.6. Doba trvání a finanční dopad návrhu/podnětu

☐ **Časově omezená doba trvání**

– ☐ s platností od [DD.MM.]RRRR do [DD.MM.]RRRR,

– ☐ finanční dopad od RRRR do RRRR u prostředků na závazky a od RRRR do RRRR u prostředků na platby.

☒ **Časově neomezená doba trvání**

– Provádění s obdobím rozběhu od roku 2022 do roku 2025,

– poté plné fungování.

1.7. Předpokládaný způsob řízení[55]

☒ **Přímé řízení** Komisí

– ☒ prostřednictvím jejích útvarů, včetně jejích zaměstnanců v delegacích Unie,

– ☐ prostřednictvím výkonných agentur.

☐ **Sdílené řízení** s členskými státy

☐ **Nepřímé řízení**, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

– ☐ třetí země nebo subjekty určené těmito zeměmi,

– ☐ mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte),

– ☐ EIB a Evropský investiční fond,

– ☐ subjekty uvedené v článcích 70 a 71 finančního nařízení,

– ☐ veřejnoprávní subjekty,

– ☐ soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém poskytují dostatečné finanční záruky,

– ☐ soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství soukromého a veřejného sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky,

– ☐ osoby pověřené prováděním specifických akcí v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.

– *Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.*

Poznámky

Za prosazování nařízení bude odpovědná výhradně Komise.

[55] Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

Nařízení bude vyhodnoceno a přezkoumáno pět let po vstupu v platnost. Hodnocení se zaměří zejména na to, zda a do jaké míry přispěly specifické cíle ke zlepšení fungování vnitřního trhu. Komise podá o svých zjištěních zprávu Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru.

Kromě toho bude Komise v kontextu prosazování nového nástroje průběžně sledovat účelnost a účinnost použitých opatření. Činnosti vykonávané Komisí v souvislosti s novým nařízením budou uvedeny ve výroční zprávě o hospodářské soutěži.

Kromě toho může být nutné provést přezkum, pokud se budou zvažovat další pravidla pro kontrolu rušivých účinků zahraničních subvencí na vnitřním trhu EU, a to i na mezinárodní úrovni.

2.2. Systémy řízení a kontroly

2.2.1. Odůvodnění navrhovaných způsobů řízení, mechanismů provádění financování, způsobů plateb a kontrolní strategie

Pokud jde o provádění nařízení, bude mít Komise výlučnou pravomoc k prosazování povinností vyplývajících z nařízení, včetně posuzování oznámení o potenciálně subvencovaných spojeních podniků a nabídkách v zadávacích řízeních v EU.

Pokud podnik neoznámí subvencovanou transakci, která jinak podléhá oznamovací povinnosti, může Komise uložit sankce a pokuty. Pokud Komise dospěje k závěru, že zahraniční subvence narušuje vnitřní trh, může uložit nápravná opatření nebo přijmout závazky, včetně vrácení zahraniční subvence.

Může být nutné zahájit dialog mezi Komisí a podniky dotčenými uplatňováním nařízení, aby se zajistilo, že podniky dodržují zavedená opatření, včetně případného vrácení subvence, pokut nebo jiných sankcí.

Rámec vnitřní kontroly je založen na provádění zásad vnitřní kontroly Komise. V souladu s požadavkem finančního nařízení je důležitým cílem „strategie rozpočtu zaměřeného na výsledky“ Komise zajistit nákladovou efektivnost při navrhování a zavádění řídicích a kontrolních systémů, které zabraňují výskytu chyb nebo je identifikují a opravují.

Činnosti týkající se finančních zdrojů budou prováděny především prostřednictvím zadávání veřejných zakázek v režimu přímého řízení. Související rizika týkající se legality a správnosti jsou tedy považována za (velmi) nízká.

Bude existovat stálé propojení s činností v oblasti politiky, což zajistí nezbytnou flexibilitu pro přizpůsobení zdrojů skutečným potřebám politiky v oblasti, v níž dochází k častým změnám.

2.2.2. Informace o zjištěných rizicích a systémech vnitřní kontroly zřízených k jejich zmírnění

V souvislosti s prováděním navrhovaného nařízení byla identifikována tato rizika:

1) Odvetná akce vůči společnostem z EU

Rizikem nového legislativního nástroje mohou být odvetná opatření od těch třetích zemí, které vnímají tuto možnost jako překážku pro jejich společnosti. Aby bylo možné čelit takovým obavám, je nařízení založeno na zásadách podobných pravidlům EU pro státní podpory, uzavírá stávající právní mezeru a obnovuje rovné podmínky na vnitřním trhu. Společnosti ze třetích zemí, které nemají prospěch ze subvencí, tento nástroj podporují. Nařízení se bude vztahovat objektivním a nediskriminačním způsobem na všechny podniky působící v EU bez ohledu na jejich vlastníka, a tudíž bude v souladu s mezinárodními závazky EU. Přijetí nařízení může také dále podnítit země mimo EU k tomu, aby vytvořily systém kontroly státní podpory podobný systému v EU a zapojily se (znovu) do jednání o dohodě na mezinárodních pravidlech pro subvence, například v rámci WTO. V každém případě by taková odvetná opatření pravděpodobně nebyla v souladu s pravidly WTO, protože by byla diskriminační, pokud třetí země nemá zaveden rovnocenný systém kontroly domácích subvencí.

2) Neočekávaný nárůst administrativní zátěže pro společnosti

Nařízení obsahuje možnost změnit příslušné prahové hodnoty nebo osvobodit určité kategorie podniků od oznamovací povinnosti prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci, pokud se zjistí, že některé oznámené transakce nezpůsobují narušení. Rizika spojená se zbytečnou administrativní zátěží by rovněž mohla být minimalizována prostřednictvím pokynů k uplatňování nařízení.

3) Neočekávaný nárůst administrativní zátěže pro orgány veřejné správy

Prosazování navrhovaného nařízení povede ke vzniku případů, jimiž se bude muset Komise zabývat, a tudíž k nárůstu administrativních nákladů (nákladů na pracovní sílu, zařízení a materiál, jakož i režijních nákladů). Bude-li obdržen neočekávaně vysoký počet oznámení, může dojít k nedostatku personálu a obtížím při řízení a mohou vzniknout dodatečné náklady. Komise nicméně může rozhodnout, že nepřijme opatření, pokud daný případ nevyvolává systémový problém ani nemá významný dopad na vnitřní trh EU.

2.2.3. Odhad a odůvodnění nákladové efektivnosti kontrol (poměr „náklady na kontroly ÷ hodnota souvisejících spravovaných finančních prostředků“) a posouzení očekávané míry rizika výskytu chyb (při platbě a při uzávěrce)

nepoužije se

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření, např. opatření uvedená ve strategii pro boj proti podvodům.

Preventivní a ochranná opatření se zaměřují na zvýšení transparentnosti v rámci zasedání vedení a kontaktů se zúčastněnými stranami v souladu s osvědčenými postupy v oblasti zadávání veřejných zakázek, včetně využívání nástroje elektronického zadávání zakázek a elektronického podávání nabídek. Opatření budou rovněž odhalovat možný střet zájmů a předcházet mu.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

- Stávající rozpočtové položky

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo	RP/NRP[56]	zemí ESVO[57]	kandidátských zemí[58]	třetích zemí	ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. b) finančního nařízení
1	03 01 Program pro jednotný trh	NRP	ANO	NE	NE	NE
1	03 02 01 01 Program pro jednotný trh	RP	ANO	NE	NE	NE
1	03 02 01 05 Program pro jednotný trh	RP	ANO	NE	NE	NE
7	20 02 06 Ostatní výdaje na řízení	NRP	NE	NE	NE	NE

[56] RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.
[57] ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.
[58] Kandidátské země a případně potenciální kandidáti ze západního Balkánu.

3.2. Odhadovaný finanční dopad návrhu na prostředky

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na operační prostředky

– ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků.

– ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití operačních prostředků, jak je vysvětleno dále:

–

Okruh víceletého finančního rámce	1	Inovace jednotného trhu

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

			2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**Po roce 2027**	**CELKEM**
Operační prostředky											
Operační prostředky – 03 02 01 01 Program pro jednotný trh	Závazky	(1a)	--	0,725	0,775	0,450	0,450	0,450	0,450		3,300
	Platby	(2a)	--	0,363	0,750	0,613	0,450	0,450	0,450	0,225	3,300
Operační prostředky – 03 02 01 05 Program pro jednotný trh	Závazky	(1b)	--	0,725	0,950	0,800	0,600	0,875	0,575		4,525
	Platby	(2b)	--	0,363	0,838	0,875	0,700	0,738	0,725	0,288	4,525
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy[59]											
Rozpočtová položka	03.010101.02	(3)	--	--	0,175	0,350	0,150	0,425	0,125		1,225
• Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)	--	1,450	1,725	1,250	1,050	1,325	1,025		7,825
	Platby	(5)	--	0,725	1,588	1,488	1,150	1,188	1,175	0,513	7,825
• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)	--	--	0,175	0,350	0,150	0,425	0,125		1,225

Prostředky z OKRUHU 1	Závazky	=4+6	--	**1,450**	**1,900**	**1,600**	**1,200**	**1,750**	**1,150**		**9,050**

[59] Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

víceletého finančního rámce CELKEM	Platby	=5+6	--	**0,725**	**1,763**	**1,838**	**1,300**	**1,600**	**1,300**	**0,513**	**9,050**

Okruh víceletého finančního rámce	**7**	Správní výdaje

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**Po roce 2027**	**CELKEM**
• Lidské zdroje		--	3,040	9,260	15,480	17,570	17,570	17,570		80,490
• Ostatní správní výdaje		--	0,050	0,150	0,150	0,150	0,150	0,150		0,800
CELKEM	Prostředky	--	**3,090**	**9,410**	**15,630**	**17,720**	**17,720**	**17,720**		**81,290**

Prostředky z OKRUHU 7 víceletého finančního rámce **CELKEM**	(Závazky celkem = platby celkem)	--	**3,090**	**9,410**	**15,630**	**17,720**	**17,720**	**17,720**		**81,290**

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		2021	**2022**	**2023**	**2024**	**2025**	**2026**	**2027**	**Po roce 2027**	**CELKEM**
Prostředky z OKRUHŮ 1 až 7 víceletého finančního rámce **CELKEM**	Závazky	--	**4,540**	**11,310**	**17,230**	**18,920**	**19,470**	**18,870**	**0,000**	**90,340**
	Platby	--	**3,815**	**11,173**	**17,468**	**19,020**	**19,333**	**19,020**	**0,513**	**90,340**

3.2.2. Odhadovaný výstup financovaný z operačních prostředků

Operační prostředky budou použity na financování nezbytné IT infrastruktury, studií a konzultací s cílem zajistit účinné provádění a prosazování nástroje.

Není možné poskytnout úplný seznam výstupů, které mají být realizovány prostřednictvím finančních intervencí, průměrných nákladů a údajů požadovaných v tomto oddíle, neboť se jedná o novou iniciativu a neexistují žádné předchozí statistické údaje, z nichž by bylo možné čerpat. V posouzení dopadů připojeném k návrhu nařízení je uveden odhad, že ročně může dojít přibližně ke 30 oznámeným případům subvencovaného spojení, přibližně ke 36 oznámeným případům subvencovaných nabídek při zadávání veřejných zakázek a ke 30–45 případům řízení z moci úřední v jiných situacích na trhu, a to včetně spojování podniků a zadávacích řízení nedosahujících prahové hodnoty oznamovací povinnosti.

Účelem tohoto nařízení je řešit narušení způsobená zahraničními subvencemi:

1. určením subvencí, které nejvíce narušují hospodářskou soutěž, a
2. nápravou narušení způsobeného zahraničními subvencemi.

Tyto dva specifické cíle budou sledovány pomocí čtyř ukazatelů monitorování uvedených v oddíle 1.4.4:

a. roční počet případů údajných narušujících zahraničních subvencí, které řeší orgán dohledu;

b. podíl případů zahraničních subvencí, u kterých se zjistilo, že narušují hospodářskou soutěž, na celkovém počtu případů;

c. podíl případů schválených díky ověřování vyváženosti na celkovém počtu případů;

d. názory zúčastněných stran na dopady uložených nápravných opatření.

Kromě toho bude sledována a vykazována účinnost nástroje s cílem zajistit nákladovou efektivnost zdrojů používaných k provádění a prosazování nařízení.

3.2.3. Odhadovaný souhrnný dopad na správní prostředky

– ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.

– ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití prostředků správní povahy, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	CELKEM
OKRUH 7 víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje	--	3,040	9,260	15,480	17,570	17,570	17,570	80,490
Ostatní správní výdaje	--	0,050	0,150	0,150	0,150	0,150	0,150	0,800
Mezisoučet za OKRUH 7 víceletého finančního rámce	**--**	**3,090**	**9,410**	**15,630**	**17,720**	**17,720**	**17,720**	**81,290**

Mimo OKRUH 7[60] víceletého finančního rámce								
Lidské zdroje	--	--	--	--	--	--	--	--
Ostatní výdaje správní povahy	--	--	0,175	0,350	0,150	0,425	0,125	1,225
Mezisoučet mimo OKRUH 7 víceletého finančního rámce	**--**	**--**	**0,175**	**0,350**	**0,150**	**0,425**	**0,125**	**1,225**

CELKEM	**--**	**3,090**	**9,585**	**15,980**	**17,870**	**18,145**	**17,845**	**82,515**

Potřebné prostředky na oblast lidských zdrojů a na ostatní výdaje správní povahy budou pokryty z prostředků GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přerozděleny v rámci GŘ a případně doplněny z dodatečného přídělu, který lze řídícímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

60 Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

3.2.3.1. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

– ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.

– ☒ Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

Odhad vyjádřete v přepočtu na plné pracovní úvazky

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Po roce 2027
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)									
20 01 02 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)			**20**	**50**	**80**	**80**	**80**	**80**	**80**
20 01 02 03 (při delegacích)									
01 01 01 01 (v nepřímém výzkumu)									
01 01 01 11 (v přímém výzkumu)									
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)									
• Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE)[61]									
20 02 01 (SZ, VNO, ZAP z celkového rámce)				20	40	65	65	65	65
20 02 03 (SZ, MZ, VNO, ZAP a MOD při delegacích)									
XX 01 xx **yy zz** [62]	– v ústředí								
	– při delegacích								
01 01 01 02 (SZ, VNO, ZAP v nepřímém výzkumu)									
01 01 01 12 (SZ, VNO, ZAP v přímém výzkumu)									
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)									
CELKEM			**20**	**70**	**120**	**145**	**145**	**145**	**145**

XX je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu.

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeobsazeny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přídělu, který lze řídícímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	Sledovat dodržování nového nařízení, vykonávat příslušnou práci týkající se případů, navrhovat rozhodnutí, provádět šetření trhu.
Externí zaměstnanci	Sledovat dodržování nového nařízení, poskytovat pomoc úředníkům a dočasným zaměstnancům při vykonávání příslušné práce týkající se případů, navrhování rozhodnutí, provádění šetření trhu. Řízení projektů v oblasti IT, včetně oznamovacího portálu a systému správy dokumentů. Poskytování administrativní podpory příslušným týmům zabývajícím se případy.

61 SZ = smluvní zaměstnanec; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci.

62 Dílčí strop na externí zaměstnance financované z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

3.2.4. Slučitelnost se stávajícím víceletým finančním rámcem

Návrh/podnět:

– ☒ může být v plném rozsahu financován přerozdělením prostředků v rámci příslušného okruhu víceletého finančního rámce (VFR).

Podnět lze plně financovat přerozdělením prostředků v rámci příslušného okruhu víceletého finančního rámce (VFR). Finanční dopad na operační prostředky bude zcela pokryt přidělenými částkami, které předpokládá víceletý finanční rámec na období 2021–2027 v rámci finančního krytí programu pro jednotný trh.

– ☐ vyžaduje použití nepřiděleného rozpětí v rámci příslušného okruhu VFR a/nebo použití zvláštních nástrojů definovaných v nařízení o VFR.

– ☐ vyžaduje revizi VFR.

3.2.5. Příspěvky třetích stran

Návrh/podnět:

– ☒ nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.

– ☐ počítá se spolufinancováním od třetích stran podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	Rok **N**[63]	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			Celkem
Upřesněte spolufinancující subjekt								
Spolufinancované prostředky CELKEM								

[63] Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět. Výraz „N“ nahraďte předpokládaným prvním rokem provádění (například 2021). Totéž proveďte u let následujících.

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

– ☐ Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.

– ☒ Návrh/podnět má tento finanční dopad:

  – ☐ na vlastní zdroje

  – ☒ na jiné příjmy

  – uveďte, zda je příjem účelově vázán na výdajové položky ☐

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

Příjmová rozpočtová položka: Kapitola 42 – pokuty a sankce	Prostředky dostupné v běžném rozpočtovém roce	Dopad návrhu/podnětu[64]						
		Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Vložit počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)		
Článek …….								

Jiné poznámky (např. způsob/vzorec výpočtu dopadu na příjmy nebo jiné údaje).

Výši příjmů nelze předem odhadnout, neboť se týká pokut uložených podnikům za neplnění povinností stanovených v nařízení.

[64] Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (cla, dávky z cukru), je třeba uvést čisté částky, tj. hrubé částky po odečtení 20 % nákladů na výběr.